

DELO življenjeZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

št. 3

4226 ŽIRI

Polletni rezultati v skladu z načrti

V Alpini smo v prvi polovici letošnjega leta prodali za slabe 3 milijarde tolarjev, kar znaša 41 odstotkov načrtovane letne prodaje. Lansko leto v istem obdobju je bil odstotek dosežene letne prodaje povsem identičen, nominalno pa je bila prodaja lani nižja od letošnje za 6 odstotkov.

Polletne prodajne načrte so nekoliko preseгли v domači maloprodajni mreži, na športnem programu so bili izvojni načrti realizirani 92-odstotno, na modnem pa le 86-odstotno. Dosežena izvozna prodaja na modnem programu nekoliko bolj odstopa od načrtovane, razlog je predvsem zmanjšanje naročil za brizgano obutev in naročil kupca Clarks, vendar pa se v primerjavi z istim obdobjem lani nominalno ni znižala. Izvozna prodaja na športnem programu pa je v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta nominalno višja za debelih 18 odstotkov.

Stroški so se v prvem polletju gibali povsem v skladu z načrti. Nekatere stroškovne postavke, ki so pod neposrednim vplivom prodaje, so se gibale v skladu z njo, pri drugih agregatnih prekoračitvah ni bilo. Ugotovimo torej lahko, da smo v prvem polletju poslovali stroškovno sorazmerno učinkovito.

Podobno smo lahko veseli tudi ugotovitve, da se je povsem v skladu z načrti zniževala tudi zadolženost. Slednja je konec junija znašala

Direktorica finančno računovodskega sektorja Mateja Debeljak

11,3 milijona nemških mark in je bila, upoštevaje tudi lanskoletno dodatno lastniško financiranje Evropske banke za obnovo in razvoj, v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta, nižja za krepke 3 milijone nemških mark. Nižja raven prejetih posojil se seveda odraža tudi v nižjih odhodkih za plačila obresti. Ko smo že pri

nadaljevanje na 2. strani

Z manj truda narediti več

Kako nekaj narediti z manj vložene truda (ali pa z enakim naporom napraviti več in boljše), je vprašanje, ki si ga človek postavlja od nekdanj. Na to me je že dalj časa opozarjal naš zunanji svetovalec g. Anthony Clothier. Celo lansko leto skoraj ni bilo razgovora, na katerem sva pregledovala rezultate programa izboljšanja poslovanja v Alpini, da ne bi znova in znova sprožal vprašanja produktivnosti. Uporno je zatrjeval, da v produktivnosti znatno zaostajamo za urejenimi zahodnimi proizvajalci obutve.

Glede na to, da smo v okviru programa izboljšanja poslovanja načeli celo vrsto projektov, sem to vprašanje odlagal, saj nisem hotel odpirati še ene »fronte«, dokler dovolj zadovoljivo ne rešimo drugih že odprtih vprašanj.

Generalni direktor mag. Martin Kopač

Da je potrebno nekaj narediti pa so mi govorila tudi naslednja dejstva:

- g. Clothier v svojih obrazložitvah poudarja, da ne gre za to, da bi bilo delavca

nadaljevanje na 2. strani

Dopust – smo ga preživeli lepo?

Sredina avgusta in kot bi mignil je mimo dopust.

Smo ga preživeli lepo? Smo znali v te proste dni vplesti tudi kaj lepega, kar se nam bo vtisnilo v spomin in kar nam bo pomagalo, da se bomo laže spopadali s novimi nalogami, ki jih prinašata jesenski in zimski čas. Strokovnjaki ugotavljajo, da je za večino tempo življenja prehitel. Zmanjkuje časa, ne znamo prav izkoristiti tudi že tako maloštevilnih prostih dni in ur. Hitimo in se pehamo za nečem, kar nam pravzaprav ne prinaša pravega zadovoljstva in sreče. Pravijo, da je včasih potrebno, da se človek sprostí tudi tako, da si vzame čas in v brezdelju počne nekaj, kar si zaželi prav tisti trenutek. Lahko je to branje dobre knjige, revije, lahko sproščen klepet brez misli na težave v službi in doma, lahko pa le počitek v samoti in zrenje v modro nebo ...

Proste dni moramo izkoristiti tako, kot nam kažejo notranje potrebe, kot nam kaže srce. Kako naj pridemo spočiti, polni novih moči z dopusta, kjer smo se morali prilagajati družbi, ki nam sploh ni po godu, kjer smo poslušali očitke in nezadovoljstvo najbližjih, ki niso zadovoljni z izbiro ali načinom dopusta, kjer smo se morali drenjati v množici in iskati svoj prostor na prenapolnjeni plaži, se boriti za prijazno besedo utrujenih in vsega sitih natararjev ...

Zato ni pomembno, ali smo med prostimi dnevi bili na morju, v hribih ali celo nekje na prestižnih počitnicah v tujini, da bomo lahko o tem pripovedovali znancem. Pomembno je, da smo dopust izkoristili tako, da smo znali poiskati nekaj zase in da smo čutili, da smo nekaj naredili tudi za to, da bomo bolj spočiti, srečnejši.

Sreče ni v bogastvu, v tem kaj veljaš. Sreča je v tem, da se znamo veseliti in ceniti majhne stvari in da znamo to veselje deliti z drugimi. In če je bil naš dopust tak, da smo znali storiti to, potem je dosegel svoj namen. Če pa nam to ni uspelo, priložnosti je še dovolj.

Jutri je nov dan ...

Jožica Kacin

Polletni rezultati v skladu z načrti

nadaljevanje s 1. strani

obrestih, pa vendarle moram omeniti tudi dejstva, da se splošna raven obrestnih mer na mednarodnem denarnem trgu v letošnjem letu vztrajno povečuje in da so banke za odobrena posojila v tuji valuti letos zaračunavale višje obresti kakor lansko leto.

Prodaja, stroški in odhodki od plačila obresti so v okviru temeljnih ekonomskih kategorij postavke, ki v največji meri določajo poslovni izid, to je dobiček ali izgubo podjetja. Prav je, da se v tem sestavku nekoliko pomudimo tudi ob njem, čeprav je že takoj na začetku potrebno poudariti, da se morajo obdobjni poslovni izidi tekočega leta vedno primerjati z načrtovanimi obdobjnimi poslovnimi izidi in z obdobjnimi poslovnimi izidi iz preteklih let. To torej pomeni, da šele na osnovi takšnih primerjav lahko sodimo o uspešnosti oziroma neuspešnosti poslovanja ter da dobiček ob polletju še ne pomeni nujno tudi uspešnega poslovanja in da izguba ob polletju ne pomeni nujno tudi neuspešnega poslovanja.

Izguba ob polletju je predvsem značilna za podjetja, katerih proizvodnja in prodaja je pod izrazitim sezonskim vplivom. Takšna podjetja, če so dobra, ob koncu leta vedno ustvarijo dobiček, izgube ob polletju pa ne skrivajo, saj je le-ta normalna posledica dejavnosti in poslov, ki jih opravljajo.

Če se povrnemo nazaj k Alpini, lahko ugotovimo, da tudi v Alpini proizvajamo in prodajamo proizvode, ki so izrazito sezonskega značaja. V mislih imam seveda športni program in v njegovem okviru smučarske čevlje ter tekaško obutev. S prodajo omenjenih dveh skupin smo v prvem polletju letos, povsem podobno kot lansko leto v tem času, dosegli le 17 oziroma 16 odstotkov načrtovane letne prodaje.

V skladu s povedanim bi torej lahko sklepali, da je tudi Alpina letošnje prvo polletje sklenila z izgubo. Res je tako, Alpina je tudi letos, tako kot vsa pretekla leta, zaradi sezonske narave prodaje, v prvem polletju dejansko poslovala z izgubo. Letos je ta izguba znašala 72 milijonov tolarjev in je bila za 19 odstotkov nižja od načrtovane. Še pomembnejši pa je podatek, da je bila izguba

iz rednega delovanja v letošnjem prvem polletju manjša od lanskoletne kar za 37 odstotkov. Pri tem seveda ne smemo pozabiti tudi dejstva, da Alpina v okviru četrletnih poslovnih izidov vedno izkazuje najslabši rezultat prav ob polletju. Na marčevski in septembrski poslovni izid namreč sezonskost nima več tolikšnega vpliva.

Današnji sestavek torej lahko sklenem z ugotovitvijo, da je bilo letošnje prvo polletje za Alpino uspešno. Proizvodnja je, kljub kar velikim težavam v prvem polletju, v veliki meri uspešno zadovoljila potrebe prodaje, ki je bila bolj ali manj uspešna v doseganju svojih ciljev po povečanju obsega prodaje.

Pomembna je ugotovitev, da smo v prvem polletju uspeli celo nekoliko več kot zgolj ponoviti dosežene rezultate iz lanskoletnega polletja, ki so nas ob koncu leta pripeljali do vsem znanega dobička. Pol poti v smeri doseganja letošnjega načrtovanega dobička smo že prehodili, polletni rezultat pa že potrjuje, da je načrt tudi resnično dosegljiv. Vsi se bomo torej tudi v drugem polletju potrudili, da ga resnično tudi dosežemo.

Mateja Debeljak

Z manj truda narediti več

nadaljevanje s 1. strani

treba bolj »priviti«, temveč da je potrebno delovni proces bolj proučiti in omogočiti, da bo delavec lahko z istim naporom naredil (in zaslužil) več.

• Ob mojih obiskih po oddelkih sem imel vedno vtis, da je tempo dela pri večini delavcev kar hud, nikoli pa se ne morem načuditi, kaj vse in kako (zlasti v pripravi) delamo, ter koliko in kakšne potrebne (in morda nepotrebne) operacije vključujemo v proizvodni postopek.

• Resnega pristopa k študiju in organizaciji delovnih postopkov v Alpini (razen nekaj poskusov z work faktorjem pred več kot dvajsetimi leti) se ne spomnijo niti najstarejši delavci.

Ker se rad držim rekla »Le čevlje sodi naj kopitar!« in ker gre zaradi povezanosti z nagrajevanjem in plačami za občutljivo temo, sem se odločil, da se je lotimo previdno in visoko strokovno. Pridobili smo zunanega strokovnjaka g. Shorta iz Velike Britanije, njegova naloga pa je bila, da oceni produktivnost v Alpini in da da predloge za morebitne izboljšave. G. Short je bil nekaj dni v naših proizvodnih obratih, pogovarjal se je z odgovornimi v pripravi in proizvodnji ter pripravil poročilo o opravljenem delu.

Vsi brez izjeme, ki so se pogovarjali z g. Shortom, so dobili občutek, da je strokovnjak in da svoje delo obvlada. Izvedel je celo vrsto meritev, ugotovitve pa obrazložil v poročilu na sedemindvajsetih straneh. Možnosti za izboljšave vidi na treh področjih:

1. učinkovitost
2. metode konstrukcije
3. razporeditev dela.

Ugotovitve v celoti potrjujejo trditve g. Clothierja. Dobili smo še eno potrditev, da bi lahko z boljšo organizacijo in pripravo proizvodnih postopkov naredili več, ne da bi morali proizvodni delavci delati več ali hitreje.

Torej, kaj še čakamo? Vprašanje je na mestu, vendar smo tukaj hitro pri pregovoru »lahko reči, težko napraviti«. Spremeniti in izboljšati postopke že v snovanju kolekcije in še bolj kasneje v pripravi proizvodnje je zahtevna naloga. Sprememb in izboljšav nam ne more enkrat za vselej pokazati nekdo od zunaj. To bodo morali narediti naši razvojniki in proizvodni tehnologi. In ne samo narediti, temveč stalno tako delati ter še neprestano izboljševati. To se enostavno ne da ukazati ali izvesti čez noč.

Da ne bi bili tisti naši sodelavci, ki se bodo morali spopasti z navedenimi spremembami, po nepotrebnem prizadeti. Marsikaj bi oni že danes postorili drugače, pa za to preprosto nimajo pogojev. Proizvodnja je zelo razdrobljena, pripraviti morajo na stotine novih modelov, čas za razvoj se skrajšuje.

Zato moramo biti realni. Cilj: »Z manj napora napraviti več«, je lep in pravi cilj. Le kdo ne bi delavcu privoščil, da z manj truda naredi in tudi zasluži več. Toda pot do uresničitve ne bo ne lahka, ne kratka. Jeseni bomo kupili računalniško programsko opremo za študij delovnih postopkov in začeli načrtno usposabljanje sodelavcev v razvoju in tehnološki pripravi. Vzporedno moramo več pozornosti posvetiti koncentraciji modelov in povečanju proizvodnih količin po modelu. Prepričan sem, da bomo z zavestno dejavnostjo, da tudi na tem področju napredujemo, čez leto in dan bliže gornjemu cilju.

mag. Martin Kopač

Sejem modne obutve Riva del Garda v Italiji

Jerneja Čadež na sejmu v Gardi

Polletni sejem Expo Riva Schuh, ki poteka ob skrajnem severnem robu Gardskega jezera v mestu Riva del Garda, je prvi večji sejem modne obutve, kjer se predstavijo prve novosti za prihajajočo sezono pomlad-poletje. Sejem, ki se razprostira na več kot 26.000 m² prostora, vsakokrat privabi več kot osemsto razstavljalcev modne obutve iz celega sveta.

Na letošnjem sejmu, ki je potekal od 17. do 21. junija, se je Alpina predstavila s svojo novo kolekcijo lepljene obutve Simona Fashion ter brizgane obutve Simona Casual in Comfort by Alpina za sezono pomlad-poletje 2001. Alpina na tujih sejmih modne obutve nastopa skupaj z firmo Gemini iz Nemčije, ki je zastopnik Alpine na nemškem trgu.

Kolekcija Simona Fashion predstavlja kakovostno, udobno in elegantno žensko obutev, ki je narejena v skladu z eleganco in modnimi

Carinsko skladišče v Alpini – poenostavitev nekaterih postopkov carinjenja in zmanjšanje stroškov

Carinski urad Ljubljana je dne, 15. maja na našo prošnjo izdal dovoljenje, s katerim dovoljuje skladiščenje določenega blaga v carinskem skladišču, ki je last Alpina. Od tega dne naprej je mogoče skladiščiti določeno blago v carinskem skladišču, ki je v skladišču gotove obutve.

Potreba po tovrstnem skladiščanju se je v obdobju zadnjih let povečevala. Razlogi so predvsem v različnih dejavnostih, ki jih Alpina izvaja na tujih tržiščih. Te so predvsem:

- v tujih državah (Hrvaški, Bosni in Hercegovini, Madžarski, Bolgariji, ...) je Alpina lastnica ali solastnica prodajaln, oziroma na podlagi franšizne pogodbe ponudbo iz svojega

proizvodnega programa dopolnjuje z blagom kupljenim, v tujini.

- V letošnjem letu se načrtuje širjenje poslovanja z blagovno znamko Alpina na izdelkih, ki so narejeni v tujini, predvsem na Daljnem vzhodu. To je obutev, katere proizvodnja v Alpini ni konkurenčna, v tujino pa se bo prodajala preko naše razvejane distribucijske mreže.

- Po sistemu dodelavnih poslov že nekaj let v tujini, zlasti pa v Bosni in Hercegovini, proizvajajo za Alpino obutev, ki se nato prodaja kupcem v evropskih državah.

Skladiščenje blaga v kateremkoli carinskem skladišču (poznamo več vrst carinskih

skladišč glede na lastništvo) omogoča, da za blago, ki ga kupimo v tujini in nato v tujino tudi prodamo, ne plačamo uvoznih dajatev (carine in davka na dodano vrednost). To pomeni znižanje carinskih dajatev in stroškov financiranja davka. Prednost carinskega skladišča je tudi v tem, da blago tujega preferencialnega porekla, ki je bilo v tujini tudi kupljeno, pod carinskim nadzorom ohrani prvotno poreklo, ki bi ga sicer izgubilo. Izguba prvotnega porekla bi pomenila obravnavo blaga brez kakršnih koli preferencialnih ugodnosti, kar pomeni, da kupec plača v svoji državi višje uvozne dajatve. To pa zmanjšuje

nadaljevanje na 4. strani

trendi. Novost v modnih smernicah za sezono pomlad-poletje 2001 je predvsem lahkost ter nežnost materialov in barv, ki naredijo čevlji bolj udoben ter hkrati bolj privlačen. To je značilno tudi za novo kolekcijo Simona Fashion. Poleg že uveljavljenih skupin obutve, ki so narejeni iz novih materialov, so bile na sejmu predstavljene nove skupine (Sabrina, Donina, Elena, Anja, Katrin, Neva), ki še dodatno popestrijo ponudbo Alpininih lahkih modnih čevljev.

Kolekciji Simona Casual ter Comfort by Alpina, predstavljata predvsem kakovostno in udobno brizgano obutev namenjeno vsem ženskam za prosti čas. V tej kolekciji je bila predstavljena samo ena nova skupina (Barbara), ostale skupine pa so prav tako narejene iz novih materialov ter v mnogih primerih izboljšane v izgledu in udobnosti.

Predstavljeno kolekcijo na sejmu si ogleda večina sedanjih tujih ter tudi morebitnih novih kupcev. Kupci lahko naročijo razstavljene vzorčne modele, ki predstavljajo osnovo za naročila v novi sezoni. Novost na letošnji Gardi je bil nov kodni pristop naračanja vzorcev, ki je predvsem lažji ter hitrejši in hkrati omogoča hitrejši prenos naročil v plan proizvodnje, prav tako pa je zanimivejši in privlačnejši za oči kupcev.

Letošnji modeli so bili pri kupcih zelo dobro sprejeti. Obiskalo nas je tudi veliko morebitnih novih kupcev, predvsem iz držav, kamor Alpina ne prodaja modnih čevljev (Avstralija, Kanada in ZDA). Ti so naše modele dobro ocenili ter vzorce tudi naročili. Pridobitev rednih naročil iz drugih celin bi bila za Alpino velikega pomena, saj bi zaradi drugačnih vremenskih pogojev, lahko zapolnili proizvodne zmogljivosti tudi v t.i. mrtvih sezonah.

Naročene vzorce kupci nadalje predstavljajo na drugih manjših sejmih ali neposredno končnim prodajalcem. Naročeni vzorci morajo biti pravočasno, kakovostno in natančno narejeni ter cenovno ustrezni. Le tako zadovoljimo pričakovanja kupcev in zagotavljamo naročila za novo sezono.

Peter Drmota

Na športnem programu že pripravljajo smernice za naslednjo sezono

Težko je uskladiti želje in možnosti, toda vsi se trudijo, da bi bil uspeh čim boljši. Na sliki Janez Novak v razgovoru s tujimi kupci.

Med 14. in 16. junijem so nas obiskali naši največji kupci tekaških, smučarskih in planinskih čevljev.

Na sestanku smo določili smernice, po katerih se bodo izdelovali tekaški in smučarski čevlji za sezono 2001/2002 in predstavili kolekcijo planinskih čevljev za naslednje leto.

Najprej smo tujim poslovnim partnerjem predstavili, kakšne modele naj bi pripravili za sezono 2001/2002. Pokazali smo jim osnutke kolekcije in prve skice, kako naj bi novi čevlji izgledali.

Po predstavitvi so nam svoje poglede in mnenja podali tudi naši kupci. V določenih delih se njihova mnenja v zvezi z novimi modeli precej razlikujejo; to tudi zato, ker prihajajo z zelo različnih delov sveta. Razvila se je plodna razprava, v kateri smo poskušali poiskati rešitve, ki bi bile sprejemljive tako za nas, kot tudi za naše partnerje. Naš cilj je predvsem v tem, da bi zmanjšali število modelov in določili čimveč takih, ki bi bili primerni tako za severno ameriško kot za skandinavsko in evropsko tržišče.

Pri čevljih za smučarski tek naj bi bilo v novi kolekciji kar nekaj sprememb. Predvsem je po-

memben razvoj novih tekmovalnih modelov, v katere bodo vključena spoznanja, do katerih je prišla raziskovalna skupina, ki je bila ustanovljena letos. Spremembe bodo tudi pri čevljih v ostalih grupah. Predvsem bo potrebno popraviti zapiranje pokrova jezika in doseči, da čevlji ne bo prepuščal vode. Kolekcija naj bi imela enainpetdeset modelov, pri čimer naj bi bilo sedem modelov novih. Izboljšave se predvidevajo pri osemnajstih modelih. Pri ostalih šestindvajsetih modelih naj bi bile spremembe le v aplikacijah, kot npr. sitotisku ali v barvah materialov.

Smučarski čevlji v svojih temeljih ostajajo podobni kot lansko leto. Predvidevajo se modifikacije nekaterih plastičnih sestavnih delov. Poudarek bo na izboljšanju notranjih čevljev. Načrtujemo nova imena prodajnim skupinam in modelom. Največja novost na tem področju naj bi bila oblikovanje prodajne skupine ženskih smučarskih čevljev, ki naj bi bolj ustrezali zahtevam nežnejšega spola.

**Janez Novak
Robert Križnar**

Carinsko skladišče v Alpini ...

nadaljevanje s 3. strani

konkurenčnost podjetja na tujih tržiščih in preusmeritev kupcev k drugim dobaviteljem.

Zaradi zgoraj navedenih razlogov, je Alpina že dalj časa uporabljala storitve carinskih skladišč, ki so v lasti špediterjev. Z naraščanjem tovrstnega poslovanja, se je povečevala tudi smiselnost lastnega carinskega skladišča. Stroški skladiščenja, manipulacije z blagom, ipd., ki smo jih plačevali špediterjem, so namreč presigli strošek lastnega carinskega skladišča.

Poleg tega so morali delavci Alpine razne storitve v zvezi s tem blagom (sortiranje, etiketiranje, fizična razdelitev blaga glede na kupce) opravljati v krajih izven Žirov, kjer se je blago skladiščilo. Težave so imeli tudi prevozniki, ki so poleg blaga, naloženega na prevozno sredstvo v Žireh, morali v različnih krajih nalagati blago, skladiščeno v carinskih skladiščih.

Vsi naštetih dejavniki pomembno vplivajo na višino stroškov in konkurenčni položaj podjetja na tržišču, posledično pa na končni poslovni rezultat. Država oziroma carinski organi vidijo v carinskem skladišču možnost

za pospeševanje mednarodne trgovine in pomoč slovenskim podjetjem, medtem ko morajo podjetja sama najti smiselnost in koristi v tovrstnem poslovanju. Zato naj bi zaposleni v službah, ki kupujejo in prodajajo blago v tujini, če je to smiselno, uporabljali carinsko skladišče, ki je v naši lasti. V izvozno uvozni operativi lahko dobijo delavci tudi vse informacije v zvezi z našim carinskim skladiščem, mi pa bomo izpeljali postopek vnosa blaga v carinsko skladišče ter carinjenje blaga, tako uvoznega kot izvoznega.

Jana Mrovlje

Izvozno uvozna operativa – kljub vstopanju Slovenije v Evropsko skupnost in ukinjanju nekaterih carin, se potrebe po tovrstnih delih v Alpini ne zmanjšujejo

Izvoz in uvoz predstavlja v Alpini pomemben del poslovanja. Na sliki delavke iz izvozno uvozne operativne. Spreddaj Mira Vidmar, na levi Marija Buh, nato Jana Mrovlje, zadaj pa Karolina Šantej.

Kot samostojni oddelek, je bila služba organizirana v začetku leta 1999 in je neposredno odgovorna komercialnemu direktorju. Ustanovljena je bila z namenom, da se pospeši delo in zadosti vedno večjim potrebam in zahtevam na področju carinskega poslovanja.

V tem času smo pričeli neprestanemu spreminjanju carinske zakonodaje, prilagajanju Evropski skupnosti, uvedbi davka na dodano vrednost, kar ima za posledico neprestano prilagajanje in spreminjanje v našem sistemu dela. Poleg tekočega poslovanja pa neprestano gradimo sistem, ki omogoča dejansko spremljanje porabe materialov za posamezne izdelke, kar je osnovni pogoj za pridobivanje porekla blaga in hkrati pogoj za uspešno prodajo naših izdelkov v države Evropske skupnosti. Brez slovenskega porekla za naše izdelke kupci ob uvozu plačajo carinske dajatve, ki še dodatno zmanjšujejo našo konkurenčnost in povečujejo končne cene.

Za doseg dejanske sledljivosti materialov v naših izdelkih pa je potrebna doslednost pri vodenju evidenc v vseh delih delovnega procesa, od naročil kupcev v prodaji, izračuna materialnih potreb za naročilo, tehnološke priprave, naročila potrebnih materialov v nabavi, uvoz, prevzem materialov za naročila v skladišče materialov, izdaje materiala za določeno naročilo kupcev v proizvod-

njo, spremljanje materialov skozi proizvodnjo, prevzem končnih izdelkov po naročilih na skladišče gotovih izdelkov, izvoz – prodaja končnih izdelkov kupcem.

Spremljanje materialov pa je potrebno tudi pri opravičevanju uvoza zaradi izvoza. Pri tem načinu uvoza se za materiale, ki so pozneje izvoženi in s tem opravičeni, izognemo plačilu carine in odložimo plačilo davka na dodano vrednost. V primeru, da tega ne moremo dokazati z izvozno fakturo, je potrebno dajatve poravnati kasneje z obrestmi vred.

Pred kratkim smo za lastne potrebe pridobili dovoljenje za odprtje carinskega skladišča in poenostavljen postopek sproščanja blaga v prosti promet. Namen odprtja carinskega skladišča je predvsem zmanjšanje stroškov skladiščenja. V carinskem skladišču se shranjujejo predvsem dokupljeni artikli, ki so namenjeni za nadaljnjo prodajo v tujino. Blago ohrani prvotno poreklo, izognemo se plačilu carinskih dajatev.

V naši službi opravljamo vrsto del v zvezi s carinjenjem in carinskimi postopki. Med najpomembnejše tekoče naloge štejemo:

- organizacija uvoznega carinjenja, vnos podatkov iz uvozne dokumentacije v evidenco in shranjevanje in arhiviranje uvozne dokumentacije,
- začasni izvoz blaga-materialov na oplemenitenje v Bosno ter Hrvaško in ponovni uvoz

zgorjih delov oziroma končnih izdelkov. Obseg tega dela se neprestano povečuje,

- spremljanje razdolženosti materialov uvoženih z izjavo (uvoz zaradi izvoza) in tromesečna globalizacija (obračun),

- spremljanje carinske zakonodaje in njenih sprememb,

- izdelovanje in dajanje poročil carinski službi. Carinska uprava, na primer, lahko zahteva preverjanje izdanega potrdila o poreklu blaga (EUR-ja) za določen izvozni račun, bodisi zaradi lastne kontrole ali zaradi zahteve carinske uprave druge države, v katero smo izvozili naše blago,

- vnos in priprava plačil za uvozne račune, carinske račune, davka na dodano vrednost,

- vnos računov domačih dobaviteljev – kontrola računov z dejanskim prevzemom,

- izstavljanje računov za prodane materiale,
- pridobivanje izjav domačih dobaviteljev.

Glavna naloga v bližnji prihodnosti je pridobitev dovoljenja za tako imenovanega »pooblaščenega izvoznika«. S tem dovoljenjem se odgovornost carinjenja še dodatno prenese na podjetja. V začetku je nadzor nad našim delom povečan.

Vodja izvozno uvozne operativne Miro Pivk

potrebno je pridobiti zaupanje v naše delo. S pridobitvijo tega dovoljenja bomo dobili določene pristojnosti, ki bodo poenostavile naše delo. S takim načinom bomo pridobili večje zaupanje naših kupcev v tujini. Zmanjšali se bodo tudi stroški izvoza.

Dodatno moramo pridobiti še dovoljenje carinske uprave za poenostavitev na področju uvoza in izvoza. To nam omogoča »hišno carinjenje«. S tem se stroški carinjenja in drugih špediterskih storitev zmanjšajo, skrajša se čas carinjenja, odgovornost za pravilno izveden carinski postopek pa se poveča.

Miro Pivk

V sekalnici, kljub običajno »mrtvi« poletni sezoni, dela dovolj

V Alpini je sezonska proizvodnja, kar pomeni, da je v določenem obdobju dela več, nato pa malo manj. Tako je tudi znotraj oddelkov. Eden izmed izrazitih oddelkov, kjer je sezonsko delo, je tudi sekalnica. Poleti, ko se izdeluje zimska obutev, je v sekalnici dela manj. Višek sezone pa je od oktobra do marca ali aprila, ko so v izdelavi poletni modeli.

Tedaj se sekalnica popolni z dodatnimi delavci, zabrnijo vsi stroji, večkrat morajo zaradi obilice dela svoj delavniki razširiti tudi v popoldanske ure, delajo tudi ob sobotah... Tako si naberejo kar precej dodatnih ur, ki pa jih potem lahko porabijo v času, ko je dela nekoliko manj. To je navadno v poletnih dneh, toda, kot je povedal vodja oddelka Zdravko Pišljar, je letos dela dovolj in delavcem ni uspelo porabiti prav veliko ur.

Kljub temu pa se v sekalnici pozna, da ni višek sezone. Ne po tem, da ne bi bilo dela. Delavci so se ves čas pridno sklanjali k svojim strojem in opravilom, temveč po tem, da ni kakšne posebne gneče. V oddelku so le stalni delavci, tisti, ki so tam že dalj časa. Tako imajo sedaj sedemintrideset delavcev, okrog novega leta pa jih je tudi okrog šestdeset, kar je očitna razlika. Delavci pridejo v sekalnico večinoma iz sosednje lahke montaže, kjer je sezona ravno obrnjena in je tam več dela poleti.

Vodja oddelka Zdravko Pišljar je oddelek označil kot nekakšen servis za ostale, saj skoraj ni oddelka, da ne bi v sekalnici izdelovali kaj tudi zanj. Za modni program delajo podplate z okvirjem in brez, oblačijo notranjke in pete, sekajo steljke. Za športni program kosmatijo podplate (kar pomeni, da površini, ki jo nato prilepijo, pobrusijo površino) in sekajo steljke, za tekaško obutev; za panerje sekajo vložke in tesnila; za brizgano obutev sekajo notranjke, steljke; za šivalnice pa sekajo termo kapice, jih tanjšajo ...

V okvir sekalnice spadajo tudi dela v zbiralnici, kopitarni in razvoz lepila. V kopitarni skladišči kopita, jih razvažajo v proizvodnjo, ko pa jih ne rabijo več, jih **Albin Jesenko**, ki je zadolžen za

Vodja oddelka Zdravko Pišljar

Janez Logar pri sekanju notranjkov za brizgano obutev

ta dela, pregleda, očisti, po potrebi popravi ter shrani za morebitno nadaljnjo uporabo. Kopit je vedno več, hranijo pa se tudi starejši modeli, zato postaja ta prostor kot je povedal vodja oddelka, premajhen.

Razvoz lepila opravlja **Simon Selak**. Razvažajo lepilo, skrbi pa tudi za to, da so zbirni kartoni in parske škatle (za pakiranje obutev) tam, kjer jih potrebujejo.

»Pred dopusti je še veliko dela, ki ga bomo morali postoriti, da bomo ujeli roke. Do konca septembra imamo zmogljivosti povsem zasedene. Potem pa se itak za nas začne glavna sezona. Tega, da bi nam dela zmanjkalo dela, se letos ne bojimo,« je pojasnil **Zdravko Pišljar**.

Kot povsod imajo tudi v sekalnici kup težav, ki jih seveda skušajo čim bolj rešiti. Predvsem s organizacijo dela vodja oddelka ni najbolj zadovoljen. »Čeprav sem že kar nekaj let vodja oddelka, glede organizacije dela, tako slabo

Mojstrica Irma Likar

Jože Modic pri stroju za kosmatenje podplatov

kot je letos, še ni bilo,« potarna. »Ni težava v tem, da so majhne serije. Šepa organizacija dela in zato ni vse kot bi moralo biti. Preveč je menjav in zato veliko premeščanja delavcev, naglice in s tem tudi slabe volje. Tudi kakovost materiala je zelo različna. Material, ki pride iz Italije je po kakovosti zelo raznolik, včasih tudi neustrezen, kar pomeni, da je potrebna večja kontrola, več popravil in dela, da sploh lahko uporabimo določen material. Na koncu škarta ni veliko, ker gredo izdelki skozi več rok in se slabo izloči,« je povedal vodja oddelka.

Strojni park v oddelku je po oceni vodje oddelka kar ustrezen. Vsako leto kaj dokupijo. Letos so dobili stroj za nanos lepila na podplate z okvirji. Delo se z novim strojem opravi hitreje in kakovostneje. »Razmišljati pa bomo morali o tem, da bomo kupili še kak sekalni stroj,« je dodal.

V oddelku imajo poleg vodje še mojstrico. To delo opravlja

Irma Likar. Povedala je, da je v oddelku kljub bližajočim se dopustom še veliko dela. »Letos je že ves čas dovolj dela in zato je več delavcev ostalo v oddelku tudi v poletnem času,« je povedala. »Zaradi narave dela pa morajo tudi znotraj oddelka delavci večkrat menjati delo, zaradi česar pride tudi do slabe volje. Potem pa še slab material ... Toda veliko je odvisno od ljudi. Nekateri se hitro prilagajajo, za druge pa je malo teže in se bolj pritožujejo. Toda v povprečju, kar gre,« je pripomnila Irma ter nadaljevala: »Tudi norme se kar dosega. Predvsem za tiste, ki so stalno v oddelku in so bolj navajeni dela to ni taka težava, tisti, ki pridejo le občasno, pa včasih rabijo tudi nekaj časa, da se privadijo in je zanje norma malo teže dosegljiva.«

Irma je mojstrica že pet let. Pravi, da je delo zelo razgibano. Prva naloga mojstra je, da poskrbi, da imajo vsi delavci dovolj dela. Da lahko delajo, pa morajo biti pripravljene tudi sestavni deli in material, kar je prav tako naloga mojstra oddelka.

Janez Logar je eden izmed najstarejših delavcev v Alpini in eden izmed tistih, ki so najdalj v podjetju »Sem med najstarejšimi, pa še vedno na normi,« pove Janez in pojasni, da mu do polne starostne pokojnine manjkata še dve leti. Janez ob tem pristavi, da so norme težko dosegljive, vendar on je navajen in gre. V Alpini je od leta 1961. Delal je na vseh fazah, v različnih oddelkih, zdaj pa je že dolga leta v sekalnici.

Jože Modic je v Alpini že trintrideset let. Pravi, da je z delom in sploh z vsem kar zadovoljen. Na vprašanje, kaj meni, kdaj je bilo v Alpini najslabše ali najboljše, ni vedel odgovora. Modro je zaključil, da je ves čas približno enako. »Nikoli ni bilo dobro, nikoli slabo, ves čas je neka zlata sredina,« se je nasmehnil, potem pa še povedal, da se normo da narediti, seveda pa je treba ves čas delati. Na dopust pravi, da gre za en teden v Čateške Toplice.

Jana Košir dela osemnajst let. Najprej je bila nekaj časa v šivalnici, potem v skladišču, sedaj pa je

nadaljevanje na 6. strani

V sekalnici, kljub običajno »mrtvi« poletni sezoni ...

Vera Novak pri mazanju podplato

Metka Šraj dela na stroju za pribijanje pete.

Anica Kristan v »vlažilnici«. To je prostor, kjer pri osemdeset odstotni vlagi hranijo zgornje dele preden gredo v nadaljnjo dodelavo. Usnje je mehkejše, zato se obutev laže in lepše oblikuje.

V zbiralnici se zberejo vsi zgornji deli in njihovi sestavni deli, nato pa se oddajo naprej v dodelavo. »Največ materiala gre prav v sekalnico, zato spada v ta oddelek,« je pojasnil Vinko Kopač.

Urška Mlinar in Jana Košir tanjšata kapice.

Mojstrica Irma Likar z Olgo Nediževac, ki pripravlja material za prvi rink.

nadaljevanje s 5. strani

nekaj let v sekalnici. Kadar tu ni dela, je treba iti tudi v kak drug oddelek. Glede norme pa pravi, da je različna. Včasih jo je kar težko doseči, drugič malo laže. Ob obisku je tanjšala kapice. »Če ni dela tu, se je treba lotiti tudi drugega,« je povedala.

Kakšnega posebnega dopusta nima v načrtu. Največ bo doma, mogoče pa bo za kakšen dan tudi kam šla.

Urška Mlinar je povedala, da bo septembra štiri leta odkar je v Alpini. Najprej je bila v prikojevalnici in šivalnici, potem pa je prišla v sekalnico in pravi, da ji je tu bolj všeč. Delo se ji ne zdi težko, čeprav včasih dela malo tu, malo tam. Na dopust gre na Pag. Lani je bila na Braču, bila je tudi v Baški na Krku. Zmeraj gre rada drugam, da spozna različne kraje. Pozimi tudi smuča.

Vera Novak je tudi ena izmed delavk, ki še delajo in imajo nadaljšo delovno dobo, saj dela že dvaintrideset let. Pripravlja material za trak oziroma rinke. Kar ji ostane časa, opravlja še druga dela. Ob mojem obisku je mazala podplate. Po predvidevanjih naj bi delala še štiri leta, nato pa jo čaka zaslužena pokojnina. Toda Vera pravi, da na upokojitev niti ne čaka preveč težko. »Jaz sem navajena delat, ves čas sem delala,« pove ter nadaljuje: »Skupinska norma se mi zdi pa neka potuha.« Drugače pa pravi, da je bilo včasih drugače. »Bilo je več reda, sedaj pa ni več nobene prave odgovornosti,« se pritoži.

Glede dopusta pravi, da ima lep dopust doma in da je prav, da se človek malo odpočije, da vsaj štirinajst dni ne misli na tovarno.

Metka Šraj je strojno pribijala pete. Delo se ji ne zdi težko, normo pa ni tako lahko doseči. Najslabše pri vsem tem pa je, ker je to delo zelo nizko vrednoteno. »Lahko bi malo pogledali na tiste, ki imamo tako slabo grupo,« potarna. V Alpini bo kmalu petnajst let in ker nima ustrezne šole, ves čas opravlja manj zahtevna dela. Je pa ves čas v sekalnici, razen če tu ni dela, gre tudi drugam. Na dopust pa ne bo šla, ker imajo doma kmetijo in je treba v prostih dneh tudi doma še kaj postoriti. »Vseeno pa težko čakam dopustniških dni,« je povedala.

Olga Nediževac je na pripravi za krogotok za prvi rink. Pripravi pete, podplate, zgornje dele, notranjke, steljke, skratka vse, da potem na rinku lahko delajo naprej.

Tudi Olga je že kar lep čas v podjetju, saj bo v kratkem trideset let, odkar dela v Alpini. Z delom je kar zadovoljna. Pravi pa, da se ni bilo tako lahko privaditi, da je znala vse pripraviti kot je treba. »Je pa tako, včasih boljše, včasih slabše, kot povsod,« je povedala in pristavila: »Plače bi lahko bile boljše.« Na morje pa gre Olga po kolektivnem dopustu. En teden bo letovala v Strunjanu. Stanovanje ji je všeč, plaža pa malo manj. »Dobro bi bilo, če bi Alpina imela več izbire za letovanje,« je menila.

V oddelek sekalnice spada tudi tako imenovana »zbiralnica«. Kot že ime pove, se tu zbirajo materiali in sestavni deli za čevlje, se po potrebi vskladiščijo ali pa oddajo v nadaljnjo dodelavo. V zbiralnico prihajajo zgornji deli iz šivalnic v Žireh ter iz obratov, prav tako pa tudi od kooperantov. V zbiralnici delata Anica Kristan, ki je zadolžena za modni program, in Vinko Kopač, ki skrbi za športni del. »Vse zgornje dele in sestavne dele za obutev morava pripraviti in oddati v nadaljnjo proizvodnjo,« je povedala Anica Kristan ter dodala: »Sodelovati je potrebno z vsemi oddelki in s plansko službo. Delo je tudi fizično kar naporno, saj je treba dnevno preložiti mnogo težkih zabojev z materialom. Toda dokler bom zmogla, bo že šlo ...« je dejala Anica, nato pa povzel Vinko: »Delo je razgibano in mnogokrat zmanjkuje časa. Predvsem zaradi pogostih menjav artiklov, je treba včasih kar dobro poprijeti, da nama uspe pripraviti vse potrebno. Delava vsak za svoje področje, če pa preveč »zaskriplje«, si jasno med seboj tudi pomagava,« je povedal. Da bi bilo dela, zaradi bližajočih se dopustov manj, ne občutita. Še celo več ga je, saj hočejo vsi čim bolj dokončati svoje delo. »Zadnji dan pred dopusti ali pred kakimi večjimi prazniki, je običajno dela največ,« se spomni Anica.

In ker smo ravno pri dopustu, ju vprašam še, kakšne načrte imata za dopust. »Na Krk greva,« se hudo domušno nasmehmeta: »Bova skupaj podplate zbiral.« Nato pojasnita, da ne bo čisto tako, saj je to, da bosta oba letos letovala na Krku zgolj slučaj. Ne vem kako, toda ali je zgolj slučaj tudi, da bo letos Krk kar dobro oblegan z Žirovcami. Rada sprašujem po raznih dogodivščinah in tudi po tem, kam se ljudje odpravljajo na dopust. In Krk je bil kar nekajkrat omenjen. Prav, potem pa se srečamo tam

Jožica Kacin

Ko pridejo mladi na počitniško delo, vemo, da bo kmalu dopust

Matej Peternelj je končal drugi letnik ekonomske fakultete. Lani je delal na desmi, letos pa v montaži pancerv. Je tudi štipendist Alpine. Delal bo do konca avgusta. »Čisto dobro je delat, tudi s sodelavci se dobro razumemo,« je povedal. Ko pa sem ga vprašala, kako bo porabil denar, ki ga bo prislužil, se je nasmehnil: »Avto bo treba registrirati, pa na morje gremo.« Zaupal mi je še, da bo šel v Portorož, v kamp v Luciji, kjer se zbira mnogo mladih.

Petra Celec se v Alpino vozi iz Hotavelj. Obiskuje turistično šolo v Ljubljani. Dela v šivalnici. Med počitnicami bi rada nekaj zaslužila in ker je Alpina blizu, se je odločila, da poskusi v Alpini. Pravi, da delo ni težko, glede ostalega pa tudi ni vedela povedati kaj več, saj je ob najinem razgovoru delala šele drugi dan.

Klemen Trček hodi v policijsko šolo. Letos gre v četrti letnik. Že četrto leto dela v Alpini in pravi, da denar, ki ga prisluži porabi zase. Nekaj ga bo prav gotovo porabil tudi na maturantskem izletu. Za dvanajst dni gredo v Grčijo. V Alpini je zadovoljen. »Od začetka je delo malo težje, nato se privadiš,« pravi.

Mojca Tavčar prihaja iz Gorenje vasi. Naredila je prvi letnik farmacevtske šole. Že lani je bila v Alpini. Delala bo v šivalnici in pri krojevalnici.

Rok Mlinar je bil na počitniškem delu v Alpini že prejšnje

Dijaki in študentje se ob nastopu dela seznanijo tudi z osnovami varstva pri delu.

Že kar nekaj let verjetno opazate, da se v poletnih mesecih naši proizvodni oddelki kar nekako pomladijo z novimi, mladimi obrazi. Od druge polovice meseca maja, največ pa v mesecu juniju in juliju, začnejo preko študentskega servisa delati dijaki in študentje. Tudi v letošnjem letu je tako, saj se je preko študentskega servisa na delu v našem podjetju zvrstilo že preko osemdeset mladih ljudi. Res zelo lepo število. Potreba po zaposlitvi teh mladih ljudi je v tem, ker je prav v poletnih mesecih v naši proizvodnji višek sezone, nadomeščajo pa tudi delavce, ki odidejo na zaslužni dopust. Letos je največ potreb v oddelku brizgane obutve, kjer se je organizirala še popoldanska izmena, tako, da v tem oddelku dela skupno preko trideset mladih ljudi. Tudi v oddelku termoplastov se je zvrstilo že okrog dvajset mladih. Nekateri delajo že od začetka junija in bodo nadaljevali še cel september. Tem mladim lahko zaupajo že tudi bolj zahtevna dela, zato je tudi plačilo nekoliko višje. Po pripovedovanju vodij oddelkov lahko rečemo, da so po večini pridni in delovni. Včasih se res že malce naveličajo in se tudi radi sprostijo tako da »ušpičijo« kakšno manjšo vragolijo, vendar k sreči, še vse se je dobro izteklo. Le vodje oddelkov in mojstri morajo imeti dobre živce, da mirijo to mladostniško razposajenost. Na določen red in disciplino, ki vlada v našem podjetju, na njihove pravice in obveznosti in na nekatere pomembne stvari s področja varstva pri delu, jih poučimo na krajšem uvajalnem seminarju pred nastopom dela. Poudarek je predvsem na tem, kako morajo ravnati, da ne bi prišlo do kakšne nesreče in kako ukrepati v primeru, če bi se nesreča zgodila. Ta navodila v glavnem spoštujejo. Upamo lahko, da bo tako tudi naprej.

Na koncu želim vsem mladim, da bi prisluženi denar koristno porabili za svoje lastne potrebe, za krajši oddih na morju ali v gorah, morebiti pa le za nakup knjig in šolskih potrebščin. Prijetne počitnice še naprej in morda se naslednje leto spet vidimo.

Marta Mlinar

Dijaka Klemen Trček in Rok Mlinar

Študent Matej Peternelj v montaži pancerv

leto. Pravi, da je zadovoljen. Obiskuje ekonomsko šolo v Kranju. »Denar, ki ga bom zaslužil, bom porabil najprej za voziški izpit, malo bomo šli na morje v Dalmacijo, nato pa bom videl, če bo še kaj ostalo,« je povedal Rok.

Nives Sporiš je končala gimnazijo ter namerava študirati komunikologijo na Fakulteti za družbene vede. Tri leta med počitnicami že dela v Alpini, vendar je bila vsako leto v drugem oddelku. Letos je v sekalnici. Pravi da ni tako težko, samo malo vleče se, ker je treba delati neprestano osem ur, česar ni vajena. Za delo med počitnicami se je odločila, ker bi rada nekaj zaslužila.

Damijan Bogataj je končal prvi letnik organizacije dela. Pravi,

nadaljevanje na 8. strani

V termoplastih je največ dela od maja do septembra, saj je večino naročil potrebno izpolniti do oktobra. Tako so v oddelku ponavadi, enako pa je tudi letos, delali tudi popoldne in ob sobotah. Letos imajo še posebno veliko dela. »Nova naročila pa še vedno prihajajo. Roki izdelave se krajšajo, saj je potrebno čevlje izdelati do zime. Toda če hočemo, da bomo imeli delo in da bomo narejeno tudi prodali, se moramo potruditi in napeti vse sile, da bomo naročeno izdelali kakovostno in do rokov,« je povedal vodja oddelka Ciril Vidmar.

»Da pa nam uspe narediti zastavljeno, nam že nekaj let pri delu med počitnicami pomagajo dijaki in študenti,« je povedal Ciril Vidmar. Trenutno imajo devetnajst počitniških delavcev, kar predstavlja kar eno četrtino vseh delavcev v oddelku. Vodja oddelka pravi, da imajo s fanti in dekleti srečo, saj so delavni in njihov prispevek je v teh dneh za Alpino zelo pomemben.

»V našem oddelku se bo veliko poznalo, če bomo uspeli čim več narediti pred dopusti. Kar nekaj dijakov in študentov bo delalo samo do dopusta. Dodatno delovno silo pa bomo rabili tudi potem. Tisti, ki bodo pripravljene ostati, posebno študentje, ki imajo prosto dalj časa, bodo lahko potegnili tja v september,« pravi Ciril Vidmar.

Ko pridejo mladi ...

nadaljevanje s 7. strani

da bo verjetno izbral smer »informatika«. Tudi lani je že delal v Alpini, vendar v skladišču. Glede priložnega denarja nima kakšnih posebnih načrtov. Upa pa, da bo kaj ostalo za zimo, za smučanje.

Maja Možina dela v sekalnici. Končala je ekonomsko šolo in namerava študirati nemščino na filozofski fakulteti. Vsa štiri leta, odkar je bila dijakinja, je delala v Alpini. Pravi, da je v Alpini dobro. »Malo težko se je bilo navaditi na nov delovni čas, ker pridem pozneje domov,« je dejala. Prejšnja leta je delala v montaži in

Tudi Damijan Bogataj dela med počitnicami.

prikojevalnici. Drugače pa pravi, da se s sodelavci dobro razume, dobro pa je tudi, ker je veliko mladih, s katerimi se poznajo.

Anja Seljak dela v lahki montaži. Tudi ona že vsa štiri leta, odkar je dijakinja, med počitnicami dela v Alpini. Ves čas je v lahki montaži in pravi, da je v Alpini čisto v redu. Če bo možnost, bo še prišla. Med počitnicami je v Alpini veliko mladih. Dobro se razumejo, tako z njimi kot ostalimi sodelavci. Po končanih počitnicah pa bo študirala na Visoki poslovni šoli v Ljubljani. Štipendije nima, zato denar, ki ga zasluži, porabi predvsem za šolo.

Jožica Kacin

Izdelovalcem sekal letošnje poletje ni tako vroče

Vročega poletnega dne, ko je sonce pripekalo in ko so vremenoslovci napovedovali, da se bo živo srebro dvignilo čez trideset stopinj celzija, sem se oglasila v stavbi med staro upravno stavbo in plastiko, kjer imajo svoje delovne prostore izdelovalci sekal. Kljub hudi pripeki, ki je vladala zunaj, in kljub temu, da je prostor grela tudi vročina iz varilnega aparata, je bilo v prostorih toplo, toda znosno. Razlog za to je bila klima, ki so jo s prihodom poletja, vgradili v enega izmed prostorov za izdelovanje sekal.

Fante sem vprašala, kako so zadovoljni z napravo. Hudomušno so se nasmihali in dejali, da bolje, da ne sprašujem po »tem razkošju«, ker bo preveč »foušije«. V Alpini so namreč edini, ki imajo kolikor toliko sodobno klimatsko napravo. Strinjali pa so se, da je bila nujno potrebna, saj je bila poleti vročina v njihovih prostorih nevzdržna. Povedali so, da je bilo sicer rečeno, da bi namestili dve taki napravi, toda veseli so, da imajo vsaj eno.

V delavnici dela trenutno sedem fantov. Včasih so bili tudi samo trije ali štirje, sedaj pa je že kar nekaj mesecev število skoraj podvojeno. V povprečju imajo fantje kar precej nadur, saj je delo potrebno opraviti sproti. »Izdelavni roki se krajšajo. Včasih smo imeli malo več časa za izdelavo, zadnje čase pa se vedno bolj mudijo. Delo si moramo bolj organizirati in razdeliti, da uspešno slediti rokom. Za vsak model čevlja je potrebno izdelati sekalo. Modelov je vedno več, s tem pa tudi več sekal. Tudi zahtevnost je večja,« so pripovedovali izdelovalci sekal ter z nekim olajšanjem nadaljevali: »Izgleda pa, da je najhujše mimo in da bomo lahko šli bolj mirno na dopust.«

Ko sem jih vprašala, če se bojijo, da bo sodoben način dela, kot je vodni rezalnik, izpodrinil potrebno po

»Za vsak model čevlja je potrebno izdelati sekalo. Modelov je vedno več, s tem pa tudi več sekal,« so povedali izdelovalci sekal.

njihovem delu, so optimistično in malo v šali dejali: »Bomo pa programirali. Za sposobne se vedno dobi delo,« nato pa v resnejšem tonu dodali: »Je pa res. Odkar je vodni rezalnik se tudi nekaj prihrani. Prej smo morali izdelovati sekala tudi za vse vzorce. Sedaj veliko vzorcev odsekajo z rezalnikom, tako da sekala niso potrebna. Tako se prihrani pri delu, pa tudi pri materialu.«

Tega pa, da bi dela ne bilo, se zaenkrat ne bojijo. »Še celo preveč

ga je,« so povedali, saj ne zmorejo vsega opraviti sami. V glavni sezoni, ko je dela največ, sekala izdelujejo tudi zunanji sodelavci. V zadnjem času so nekaj sekal, ki so jih rabili za svoje potrebe izdelali tudi v Bosni in fantje v Alpini, niso imeli nič proti.

Povejte mi še kaj lepega, sem jih vzpodbujala. »Pri nas je tako lepo, da nimamo kaj dodati,« so se pošalili.

Delo je zahtevno, tako kot vsako. Varjenje, krivljenje sekal, vrtnje, vse zahteva natančnost, zbranost. Hitro lahko pride do poškodb.

A fantje se niso pritoževali. Med seboj se lepo razumejo. So približno iste generacije, izobrazbe, s podobnimi načrti in interesi. Na pomoč si priskočijo pri delu, med odmori pa s skupnimi močmi razderejo tudi kakšno šalo ali uresničijo zanimivo domislico. In tudi to jim pomaga, da so ure in dnevi v izdelovalnici sekal lepše in prijetnejše.

Jožica Kacin

Klimatske naprave – da ali ne?

Ko nastopi vroče poletje, pade tudi koncentracija in sposobnost za delo. Res je, da včasih pravijo, da delo počaka, a za večino del v podjetju to ne velja. Zato odgovorni iščejo tudi rešitve, kako se vročini izogniti. Ena izmed možnosti je tudi klimatska naprava. Toda ali je to res primerna rešitev za te težave. Tudi o tem so v Alpini že razmišljali. Kaj ugotavljajo, smo povprašali vodjo vzdrževanja Marka Kavčiča:

»Res je, da smo o tem že nekajkrat razpravljali. Glede ureditve klimatskih naprav smo se pozanimali tudi pri proizvajalcih in vgrajevalcih te opreme. Oporozorjeni smo bili, da moramo, preden se lotimo takih investicij, dobro premisliti. Kaj lahko se zgodi, da klimatska naprava ne bi prinesla zelenih rezultatov oziroma bi bili njeni učinki celo negativni. Zavedati se moramo, da je največja težava z vročino prav v oddelkih, kjer je veliko ljudi. Delavci opravljajo različna dela; nekateri delajo pri strojih, kjer je izvor toplote, drugi sedeča mirujoča dela, tretji težja fizična dela ... Tako so tudi zahteve glede temperature različne že zaradi narave dela, prav tako pa tudi glede na to, da se ljudje različno odzivamo na temperature. Nekateri imajo raje hladnejše, drugi toplejše okolje, nekateri ne prenesejo gibanja zraka, drugih to ne moti ... Pri klimatski napravi pa je delovanje tako, da se nastavi na določeno temperaturo. Ta se s pomočjo te naprave vzdržuje v prostoru tako, da dovajamo svež hladen zrak v prostor. Pri tem prihaja v nekaterih delih prostorov tudi do večjega gibanja zraka, drugod pa še vedno ni čutiti prave ohlavitve ipd. V primeru vgraditve klimatskih naprav gre za dokaj velike investicije. Uspeh oziroma večje zadovoljstvo delavcev pa s tem nikakor ni zagotovljeno, zato smo sklenili, da v letošnjem letu še ne bomo izvajali podobnih investicij. To tudi zato, ker je tudi naše podnebje tako, da prava vročina vlada le manjši del leta.«

Jožica Kacin

V modni montaži nov stroj za oblikovanje opetja

Pri stroju za oblikovanje opetja vodja oddelka modne montaže Vinko Podobnik in Anica Naglič.

V modni montaži so dobili nov stroj za oblikovanje opetja. Kot je povedal vodja oddelka Vinko Podobnik, je izboljšava predvsem v tem, da je sedaj čevljev dalj časa v stroju, kar po-

meni, da se najprej dobro ogreje, nato pa bolje ohladi. Opetje, ki pride iz takega stroja, je zato boljše in lepše oblikovano.

J.K.

Poletje je tudi čas za popravila inštalacijskih vodov

Kljub vroči pripeki Matjaž Žakelj, Marjan Cankar in Polde Tavčar pridno vrtijo vsak svoje orodje.

Inštalacijska povezava med staro stavbo in stavbo plastike je bila že povsem dotrajana, zato se je bilo treba lotiti obnove. Tako so delavci vzdrževalne službe v juliju uredili novo izolacijo cevi za centralno

kurjavo, položili nove cevi za zrak ter dodali še nekaj cevi za kabelske in druge povezave. Delavci, ki so opravljali dela, so povedali, da je bil poseg nujen, saj je bila inštalacija povsem dotrajana.

J.K.

Člani nadzornega sveta, predstavniki delavcev, imajo poleg nadzorstvene funkcije še dodatno obveznost do delavcev, ki so jih izvolili

V prejšnji številki časopisa je spregovoril predsednik nadzornega sveta mag. Viktor Žakelj. Nadzorni svet je glede na statut in zakonska določila sestavljen iz predstavnikov kapitala in predstavnikov delavcev. V skladu z zakonom o sodelovanju delavcev pri upravljanju ima Alpina enako število predstavnikov kapitala in predstavnikov delavcev. Nadzorni svet šteje osem članov, od tega so predstavniki delavcev Tone Eniko, ki je hkrati že vsa leta delovanja nadzornega sveta tudi namestnik predsednika, Marija Mlinar, Ciril Vidmar, zaposleni v Alpini, in zunanji član Rajko Bakovnik.

Delo življenje: Kako da ste se odločili za članstvo v nadzornem svetu?

Mag. Rajko Bakovnik: Odgovor na to vprašanje je v mojem primeru, predvsem zato, ker nisem zaposlen v vašem podjetju, nekoliko bolj zapleten. Dosedanje delo in življenje me je namreč nenehno postavljalo v različne situacije, ki so zahtevale organiziranje, vodenje in zlasti zastopanje interesov najprej sošolcev, študijskih kolegov in mladih ter kasneje tudi sokrajanov in sodelavcev. Rodil sem se pred nekaj več kot štiridesetimi leti v Kranju, kjer sem dokončal tudi svoje osnovno, srednje, visokošolsko in podiplomsko izobraževanje. Zaposlen sem v centrali največje slovenske

zavarovalnice v Ljubljani, s štiričlansko družino pa živim na Visokem pri Kranju. Najdaljše delovne izkušnje sem pridobil v nacionalnem letalskem podjetju, v katerem sem nazadnje vodil tudi večji oddelek za vzdrževanje, splošne zadeve in avtopark. Ko je podjetje z izgubo bivšega jugoslovanskega tržišča zapadlo v večjo krizo, ki se je nadaljevala v obdobju lastninskega preoblikovanja, so me sodelavci izvolili v svet delavcev, ki sem ga v začetnem obdobju tudi vodil. Hkrati sem, v najtežjem poslovnem obdobju, ki so ga zaznamovali nujni sanacijski ukrepi z zmanjševanjem stroškov, števila zaposlenih, ukinitanja podpornih dejavnosti ipd., zastopal tudi interese zaposlenih v nadzornem svetu druž-

be. Znanje, strokovnost, konstruktivnost in dolgoročno usmerjenost so bila naša osnovna vodila v takratnem svetu delavcev. Zato smo ogromno naporov vložili v pridobivanje podjetniškega in soupravljalnega znanja. Hkrati smo bili tudi pobudniki ustanovitve Združenja svetov delavcev slovenskih podjetij, ki iz leta v leto povezuje vedno večje število podjetij, razširja soupravljalno znanje, prenaša izkušnje in razvija slovenski model delavske participacije. Eden od sicer osebnih rezultatov takratnih aktivnosti je tudi moj podiplomski študij menedžmenta, ki sem ga uspešno zaključil v maju 2000, in sicer z magistrsko nalogo »Slovenski model delavske participacije kot motivacija za kakovost poslovanja podjetij«. V tej zvezi je bil raziskan in dokazan tudi pozitiven vpliv delavske participacije na poslovno uspešnost. Predvidevam, da so me vaši sodelavci predvsem na osnovi strokovnih člankov v »Industrijski demokraciji« (strokovna revija za delavske predstavnike in menedžerje v sodobnem podjetju) povabili, da zastopam vaše interese v

nadzornem svetu. Zaradi koristne povezave teorije s prakso ter perspektivnosti podjetja, sem povabilo tudi z veseljem sprejel.

Tone Eniko: Nisem se odločil sam. Predlagan sem bil za člana nadzornega sveta. Zame je bil to zanimiv izziv in sem sprejel. To še toliko bolj, ker poslovanje poznam tudi kot vodja računovodstva in mislim sem si, da bom lahko tudi tej nalogi kos.

Prvi začasni nadzorni svet je bil imenovan 8. 7. 1994. Tedaj nas je predlagal še delavski svet. Ta nadzorni svet je deloval do preoblikovanja v delniško družbo. Oktobra 1995 je bil na skupščini potrjen redni nadzorni svet z štiriletnim mandatom, lansko jesen pa naslednji. Torej, točno šest let je, odkar sem član nadzornega sveta Alpine.

Marija Mlinar: Razmišljala sem do zadnjega, potem pa sem se le odločila, saj sem menila, da lahko tudi s svojim poznavanjem poslovanja podjetja pripomorem nekaj k delu in pravičnim odločitvam nadzornega sveta. Delam namreč v finančno

nadaljevanje na 12. strani

Uspešen zaključek izobraževanja za izdelovalce zgornjih delov in obutvene tehnike

Junij je mesec, ki ga najteže pričakujejo tisti, ki, kot rečemo po domače, »vse leto drgnejo šolske klopi«.

In ene izmed takih so bile tudi dekleta in žene, ki se jim je pridružil tudi en predstavnik moškega spola. Pred tremi leti so začeli, 22. junija pa zaključili triletno izobraževanje ob delu za poklic izdelovalca zgornjih delov obutve.

Spričevala je podelil ravnatelj Srednje tekstilne in obutvene šole Tomo Grahek, delavkam pa je čestital in v skromno zahvalo za dosežene uspehe podelil vrtnico tudi generalni direktor mag. Martin Kopač. Na podelitvi sta bila še razrednik Franci Štrukelj in organizatorica izobraževanja v Alpini Franja Novak. Delavkam so vsi prisotni čestitali za dosežene uspehe ter jim zaželeli, da bi pridobljeno znanje tudi uspešno uporabile.

Karla Kunc je bila vsa tri leta predsednica razreda. Povedala je, da zaradi tega ni bila posebno obremenjena. Med seboj so se dobro razumeli in si tudi pomagali. »Vesela sem, ker sem naredila to šolo. Čeprav bo malo čudno, ker ne bo več pouka, nam dolgčas ne bo. Še vedno bomo delale skupaj v Alpini in se bomo še srečevale,« je povedala Karla.

Meta Leskovec pa pravi: »Bilo je naporno, vendar je sedaj konec. Vesela sem, da je tako. Bili smo dobra skupina, odlično smo se razumeli.« Za jeseni pa se Meta še ni čisto dokončno odločila ali bi nadaljevala na štiri letnem programu ali ne. »Če bi bilo eno leto premora, ne rečem, da ne bi šla potem zopet v šolo,« je povedala in nadaljevala: »Najtežje pa je, ker je človek tako malo doma. Dopoldne v službi, popoldne pa takoj nazaj v šolo.« Kar pa se učenja tiče, Meta ni imela pripomb, niti težav. Najbolj pri srcu ji je angleščina. »Če bi bil samo ta predmet, bi takoj hodila naprej v šolo,« se je nasmehnila in dejala, da tega ne smem pisati. Ampak zakaj ne, saj to je vendar dobro. Angleščina je namreč predmet, za katerega mnogi trdijo, ravno obratno od Mete.

Marija Primožič je bila najbolj pridna učenka. Vsa tri leta je bila odlična. Ko sem jo vprašala, od kod tak uspeh je povedala: »Ko sem pričela hoditi v šolo, nisem mislila, da bo tako. Prej sem imela končano osnovno šolo, nič drugega.« Toda Mariji je šlo učenje odlično od rok. Tudi za naprej se je odločila in pravi, da upa, da bo imela tudi ti dve leti še dovolj volje, da bo uspešno zaključila tudi štiri letni program. Priznava pa, da je bilo učenje kar

»Dve stvari sta, pri katerih ne znam reči ne. To je razvoj in znanje. Zato sem z veseljem prišel na podelitev spričeval. V bodoče bo Alpina odstopala od drugih podobnih podjetij ravno po razvojni usmerjenosti. Za to pa je potrebno znanje. V zadnjem času je bilo to pri izobraževanju za čevljarški poklic nekoliko zapostavljeno. Toda to bardo želim obrniti v drugo smer. Poklic izdelovalca zgornjih delov obutve naj nam bi bil v ponos. Opravljali ga bomo z naj-sodobnejšo tehnologijo. V Alpini bomo podpirali izobraževanja, ki nam bodo prinesla dodatno znanje. Znanja je vedno premalo. Le skupaj lahko dosežemo zastavljene cilje in upam, da boste s svojim znanjem in pridnostjo tudi vi pripomogli k temu,« je na podelitvi spričeval povedal generalni direktor mag. Martin Kopač.

naporno. Najhuje je, ker je med šolanjem cele dneve od doma. »Delam v Gorenji vasi v šivalnici. Upam, da bom sedaj, ko imam šolo, lahko delala kakšno zahtevnejšo fazo, kar bo pomenilo tudi boljše plačo. V Alpini sem že deset let. Zaenkrat mi dolgčas po šoli ne bo, jeseni pa upam, da zopet pričnemo,« je zaključila Marija.

Marjeta Tavčar je ena izmed delavk, ki je bila najbolj obremenjena. Dela v Gorenji vasi. Ima šest otrok, kar je za današnji čas precejšnja redkost in zato vredno še toliko večje pohvale. In to še bolj, če ob delu v podjetju in številni družini ženska najde čas še za izobraževanje. Marjeta je v času šolanja za poklic izdelovalca obutve rodila kar dva otroka. »Najmlajši od otrok je

Zadovoljstvo ob uspehu. Ravnatelj Srednje čevljarške in gumarske šole Tomo Grahek, čestita Martini Jesenovec. Na levi razrednik Franci Štrukelj, z vrtnico in prisrčnim nasmehom pa generalni direktor mag. Martin Kopač.

Na dni, ko so se potili ob težkih vprašanih profesorjev, je ostal le še lep spomin. Na sliki, edini predstavnik moških v razredu poklicnega izobraževanja, pri izpitu Ernest Gantar.

star štiri mesece, najstarejši pa je že dijak,« je povedala in dodala: »Lepo je, ker smo končali. Sedaj imam občutek, da sem popolnoma razbremenjena. Veliko je bilo obveznosti. Ampak je šlo. Otroci so morali biti precej bolj samostojni. Zvečer, ko sem prišla domov, sem morala še kaj postoriti. Toda če se človek trdno odloči in zavzame, gre,« je povedala Marjeta. Zanj je bila najtežja angleščina. Poznalo se je tudi, da je po porodih malo manjkala in prav pri tem predmetu je težko nadoknaditi.

Kljub vsemu pa je bilo malo laže, ker je Marjeta imela že prej končano poklicno tekstilno šolo in nekaj izpitov priznanih. Za nadaljevanje šolanja se ni odločila. V Alpini je že dvajset let. »Če bi bila

mlajša, bi gotovo razmišljala tudi o tem, da bi še hodila v šolo, tako pa je dovolj,« pravi. »Dolgčas mi ne bo, ker imam več kot preveč dela. Bo pa kar malo čudno, ker bo kar naenkrat toliko več časa,« je zaključila.

Darinka Samotorčan dela v Šentjoštu. Ko je pričela hoditi v šolo, je bila še Alpinina delavka. Šentjošt je nato prevzelo podjetje Rejta d.o.o., vendar še vedno delajo za Alpino. Trenutno je na porodniški. Ima dva otroka. »Občutki so lepi,« pravi. »Težko je bilo, toda kdor vztraja, ponavadi tudi uspe.« Zaradi poroda ni hodila v šolo en mesec, toda vse je nadoknadila. Pravi, da je bilo najtežje pozimi, ko se je morala voziti v Žiri. Toda vse je šlo dobro naprej. Tudi zaključni izpiti niso bili kar tako, vendar tudi to je mimo.

Renata Kogovšek je delavka iz obrata v Rovtahn. Sedem let dela v Alpini. »Zelo sem vesela, ker sem uspešno naredila šolo,« je povedala. »Pa saj ni bilo tako hudo. Izpiti pa človeka kljub vsemu precej izmučijo. Slovenščina se mi je zdela najtežja,« je dodala ter pohvalila: »V razredu smo se zelo dobro razumeli in kar malo mi bo dolgčas. Prej sem bila navajena hitrega tempa. Veliko časa sem preživela v šoli, sedaj pa bom imela celo popoldne zase.«

Irena Primožič, Andreja Potočnik in Martina Košir pa so

Tomo Grahek, ravnatelj Srednje tekstilne, obutvene in gumarske šole: »Na naši šoli imamo posebne simpatije do Alpine in njenih slušateljev. Alpina je imela vedno posluš za izobraževanje in izbiranje kadrov. Tudi ta generacija je dokazala, da je možno z izobraževanjem ob delu doseči izvrstne rezultate. Uspeh vašega oddelka je bistveno boljši od povprečja na šoli. Jeseni bomo pripravili tudi nadaljevanje programa za štiriletno izobraževanje. Dokazali ste, da zmorete in da ste sposobni nadaljevati tudi naprej.«

Še majhen prigrizek in potem se razidemo ...

»Ena gasilska« – nasmejana dekleta in prav tako zadovoljni moški.

Andreja Potočnik, Irena Primožič in Martina Košir pa so končale šolo za obutvenega tehnika.

imele nekoliko drugačen program. Izobraževanje so pričele sicer skupaj z oddelkom poklicne šole, vendar so vse tri že prej končale srednje šole in zato opravljale le program prekvalifikacije v obutvenega tehnika. Splošni predmeti iz srednje šole so jim bili priznani. Strokovne predmete so opravile skupaj z oddelkom triletnega izobraževanja, za četrti letnik pa kar samostojno. Zaradi spremembe sistema izobraževanja, ki v času, ko so one hodile v šolo, ni imel zaključnih izpitov, so morale za uspešen zaključek šole opraviti tudi zaključne izpite, ki so predvideni za obutvenega tehnika. Ker za ta program trenutno ni izobraževanja niti redno niti ob delu, so se za zaključne izpite pripravljale kar same. Tako so se naučile slovenščine, angleščine in tehnologije, namesto praktičnega izdelka, pa so napisale seminarske naloge. Tudi one so bile uspešne.

In tega so bile zelo vesele. Vaj kazalo je tako, ko so se po podelitvi spričeval, ki je bila zanje na Srednji tekstilni, obutveni in gumarski šoli v Kranju, oglasile v Alpini. Povedale so, da jim srednja šola, ki so jo za-

ključile pred prekvalifikacijo, pri sedanjem delu ni veliko pomenila. Še posebno je to veljalo za Andrejo in Martino, ki delata v Gorenji vasi.

Ko sem vprašala **Martino Košir**, kako da se je odločila za prekvalifikacijo je povedala: »Bila je prilika, da se priključimo triletni poklicni šoli in tako opravimo prekvalifikacijo in sem se odločila. Prej sem naredila kemijsko šolo. Rudnik nas je štipendiral, nato pa za nas ni bilo dela. Isto velja za Andrejo. »Če nimaš šole si vedno zadnji in delaš najslabša dela,« sta dejali **Andreja in Martina**.

Tudi **Martina** je delavka, ki ima za današnji čas veliko družino. Kar štirje otroci ji krajšajo urice. Pravkar se je vrnila z zadnjega porodniškega dopusta. Doma imajo kmetijo, pa še hišo zidajo. »Toda šola je bila sedaj prednostna,« je povedala **Martina** in dodala: »Doma mi je mnogo pomagala mama. Če bi ne bilo njene pomoči, ne bi zmogla. Res pa je, da če se človek trdno odloči, zmore,« se je nasmehnila, rekoč: »Danes je super. Upamo, da nam bo znanje prišlo prav.«

Jožica Kacin

Sprejet pravilnik o notranji kontroli prevozov v cestnem prometu

Na podlagi zakona o prevozih v cestnem prometu mora domači prevoznik, ki opravlja javni prevoz oseb ali stvari, ali prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, stalno nadzirati, ali vozniki izpolnjujejo predpisane zdravstvene, delovne in druge pogoje za varno upravljanje z vozilom, predpisane pogoje glede vozil in izvajanje drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa. Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in način izvajanja notranje kontrole mora domači prevoznik urediti z svojimi akti. Glede na to, da tudi Alpina opravlja prevoze za lastne potrebe, je uprava sprejela pravilnik o notranji kontroli prevozov v cestnem prometu, ki ureja vsebino in način izvajanja notranje kontrole prevozov v cestnem prometu ter organizacijo in pristojnosti izvajanja teh predpisov. S sprejemom

tega pravilnika je prenehal veljati pravilnik o opravljanju del in nalog voznikov motornih vozil in uporabnikov osebnih vozil, sprejet leta 1984.

Za pravilno izvajanje predpisov o notranji kontroli odgovarja vodja avtoprometa, vsak posamezen voznik pa odgovarja za izvajanje posameznih opravil v skladu s pravilnikom in drugimi predpisi, ki urejajo področje prevozov in varnosti v cestnem prometu.

Pravilnik ureja tudi uporabo osebnih vozil, ki so last Alpine, za službena potovanja. Vsak voznik oziroma uporabnik osebnega vozila se mora seznaniti z vsebino pravilnika. Pravilnik je v vsakem avtomobilu Alpine in je dokument, ki se mora hraniti v avtomobilu.

Mojca Gantar

Člani nadzornega sveta ...

nadaljevanje s 9. strani

računovodskem sektorju in s tega vidika poznam poslovanje podjetja.

Ciril Vidmar: To je bila zame povsem nova stvar. Mnogo sem premišljeval, na koncu pa sem se odločil, z mislijo, da če imajo drugi toliko zaupanja vame, da so me predlagali, bom pač poskusil. Delam kot vodja oddelka termoplastov in sem tako kar dobro seznanjen z dogajanjem v Alpini, predvsem v proizvodnih oddelkih.

Delo življenje: Za člane nadzornega sveta vas je izvolil svet delavcev. V nadzornem svetu torej predstavljate delavce in njihove interese. To pomeni tudi, da morate biti dokaj dobro seznanjeni z njihovo problematiko.

Mag. Rajko Bakovnik: To popolnoma drži. V nadzorni svet nas je izvolil svet delavcev, ki ima usmerjevalno in nadzorno funkcijo, hkrati pa nam daje tudi okvirne usmeritve za delovanje. Vendar to ne pomeni, da smo predstavniki delavcev pri odločanju v nadzornem svetu strogo vezani na stališča sveta delavcev in nimamo t.i. imperativnega mandata, kar pomeni, da lahko stališča svoje »baze« v procesu sprejemanja odločitve tudi usklajujemo s predstavniki delničarjev v korist dolgoročnega razvoja podjetja. Torej, delavski predstavniki v nadzornem svetu predstavljamo in zastopamo interese vseh zaposlenih, in sicer v okviru pooblastil, ki jih ima nadzorni svet. Pri tem pa je nesporno najpomembnejše dobro poznavanje notranjih razmer v podjetju, kar še posebej velja v mojem primeru, saj kot zunanji predstavnik brez ustreznih notranjih informacij nikakor ne bi mogel učinkovito uveljavljati vaših interesov. Zato se poskušam udeležiti vsakega sestanka ali srečanja z zaposlenimi v Alpini na katerega sem povabljen, hkrati pa preberem vse dosegljive informacije o vašem podjetju, ki se pojavljajo v strokovnem in drugem tisku.

Tone Eniko: Člani nadzornega sveta predstavniki delavcev imamo stalen stik s svojimi predstavniki, ki so nas izvolili. To uresničujemo predvsem tako, da se udeležujemo sej sveta delavcev. Na njih so poleg članov sveta delavcev tudi predstavniki uprave. Delavci na sejah odprejo marsikatero vprašanje in tako se tudi mi seznanimo s problematiko zaposlenih.

Marija Mlinar: Na sejah sveta delavcev se seznanimo s stanjem v podjetju predvsem tako, kot jo opazijo delavci. Tako lahko ustvarimo bolj celovito sliko, kar pripomore tudi k boljшему poznavanju podjetja in k lažjim odločitvam, ki jih sprejemamo kot člani nadzornega sveta.

Ciril Vidmar: Predvsem na sejah sveta delavcev spoznamo podjetje bolj na široko in ne samo po področjih, kjer delamo oziroma tako kot nam na sejah nadzornega sveta razlaga uprava. Na ta način laže oblikujemo stališča; večja informiranost prav gotov pripomore tudi k temu, da se laže pravilno odločimo.

Delo življenje: V poslovanju družbe prihaja tudi do nasprotujočih si interesov kot na primer interes zaposlenih in interes lastnikov. Eni želijo dobre plače, delovne pogoje in uresničitev ostalih zahtev, ki se pojavljajo pri zaposlenih, drugim pa je pomemben predvsem dobiček. Ali je v nadzornem svetu prišlo do takih nasprotovanj med predstavniki kapitala in predstavniki delavcev?

Mag. Rajko Bakovnik: Povsem logično je, da predstavniki zaposlenih in predstavniki lastnikov v nadzornem svetu zastopamo (-jo) različne interese (vsak svoje), pri tem pa smo (so) dolžni upoštevati tudi interese druge strani. To pomeni usklajevanje, prilagajanje, sklepanje kompromisov in občasno tudi podrejanje močnejšim interesom. Če je katerikoli interes prizadet, to predstavlja motnjo v poslovanju in s tem tudi večjo ali manjšo škodo pri poslovnem rezultatu. Osnovni interesi zaposlenih so vsekakor stalnost zaposlitve, plače, razvojne možnosti podjetja, delovni pogoji, možnosti izobraževanja, napredovanja, vključevanja v odločanje itd. Glavni interes lastnikov pa je ekonomski interes, ki se kaže v zavzetosti za čim večji donos vloženega kapitala in čim večjo rast vrednosti delnic. Tako interese zaposlenih kot interese lastnikov pa je možno zadovoljiti samo z uspešnim poslovanjem, kar pomeni, da imajo oboji sicer različne interese, a isti cilj. Ker sodelujem v delu nadzornega sveta šele v zadnjem mandatu, torej samo nekaj mesecev, lahko povem, da v tem obdobju nisem imel občutka o zapostavljenosti delavskih interesov.

Tone Eniko: Takih nesoglasij zaenkrat ni bilo. Prav tako delavski predstavniki kot tudi lastniki imamo v nadzornem svetu skupen interes, da podjetje posluje stabilno in da se postavijo razvojne usmeritve za naprej. Cilj vseh je uspešno poslovanje podjetja. Le v podjetju, ki bo dobro poslovalo lahko pričakujemo tudi boljše plače, v prvi vrsti pa še nadaljnjo zaposlitev za vse delavce.

Nadzorni svet spremlja poslovanje podjetja in delo uprave, tako da naj bi bil dolgoročno zagotovljen uspeh poslovanja. Le tako bo možno

Mag. Rajko Bakovnik

ohraniti tudi zaposlenost, z njo pa tudi ostalo, zaradi česar delavci sploh prihajamo na delo, to je ustrezne plače.

Če bo poslovanje uspešno, mislim, da tudi vnaprej ne bo težko doseči soglasja med lastniki in zaposlenimi. Sam osebno nesoglasij med predstavniki lastnikov in predstavniki delavcev v nadzornem svetu zaenkrat ne pričakujem.

Marija Mlinar: Mislim, da je bil vsaj do sedaj interes delavskih in kapitalistih predstavnikov enak in da ni prihajalo do razhajanj. Zaenkrat vsi težimo k temu, da bi dosegli čim boljši poslovni uspeh.

Ciril Vidmar: Med predstavniki kapitala in delavci zaenkrat ni razlik oziroma različnih interesov. Vsi želimo, da bi Alpina dobro poslovala in da bi nekoč prišli tudi do tega, da bi ostalo tudi nekaj za dividende.

Delo življenje: Kot predstavniki kapitala in delavci zaenkrat ni razlik oziroma različnih interesov. Vsi želimo, da bi Alpina dobro poslovala in da bi nekoč prišli tudi do tega, da bi ostalo tudi nekaj za dividende.

Mag. Rajko Bakovnik: Nesporna je načelna dolžnost vsakega predstavnika, torej tudi delavskih predstavnikov, da v nadzornem svetu družbe predstavljamo in zastopamo stališča svoje »baze«, ki pa jih je v procesu sprejemanja odločitve potrebno tudi usklajevati s stališči druge – kapitalne strani. Seveda pa lahko svet delavcev včasih od nas zahteva tudi dosledno vztrajanje pri vnaprej določenem stališču (npr. pri imenovanju članov uprave ipd.) in v primeru nespoštovanja nas lahko odpokliče oziroma zamenja. Sam se bom zavzemal za čim doslednejše spoštovanje smernic sveta delavcev.

Tone Eniko: Vsekakor bom poskušal slediti interesom delavcev, vendar pa moramo vedeti, da v nadzornem svetu vsak nastopa kot posameznik, s polno samostojno odgovornostjo in tako se moramo tudi odločati. Smernice, ki bi jih dal svet lahko upoštevamo dokler ne pov-

Tone Eniko

zročajo večjih konfliktov oziroma dokler se da uravnovežati interes med lastniki in delavci. Mislim pa, da se zelo redko zgodi, da bi svet delavcev lahko dal dosledne smernice glede glasovanja.

Marija Mlinar: Člani nadzornega sveta po zakonu odgovarjamo za svoje odločitve. Vsako odločitev je treba dobro pretehtati. Na svetu delavcev dobimo določene smernice, tako da potem na seji nadzornega sveta skušamo odločitev čim bolj približati interesom delavcev.

Ciril Vidmar: Ker sem bil izvoljen s strani delavcev, se bom moral pri svojih odločitvah vsekakor ozirati tudi na njihovo mnenje. Zavedam pa se, da je končna odločitev moja, saj osebno odgovarjam za sprejete odločitve. Kaj hitro lahko zato pride tudi do situacije, ko ne bo možno upoštevati smernic, ki bi bile dane na sejah svetov.

Delo življenje: Nadzorni svet je med drugim sprejel tudi strategijo razvoja.

Mag. Rajko Bakovnik: Ja, gre za zelo pomemben dokument s številčno in vsebinsko opredeljenimi cilji dolgoročnega razvoja Alpine. Kvaliteta sprejete strategije je predvsem v konkretni opredelitvi ciljev, kar omogoča sprotno presojo njihovega uresničevanja.

Tone Eniko: Zdi se mi prav, da je usmeritev Alpine jasno začrtana in da je predstavljena tako nadzornemu svetu kot tudi ostalim. Le če jo bomo poznali, se bomo po njej lahko tudi ravnali. Ocenjujem, da je strategija dobra in pravilno zastavljena.

Marija Mlinar: Nadzorni svet je sprejel strategijo razvoja in če bo šlo tako, kot je v njej zapisano, bo dobro, če ne, pa bo potrebno sprejeti določene ukrepe. Mislim, da je strategija postavljena zelo ambiciozno. V njej je tudi usmeritev glede plač. Te naj bi v petih letih prišle na raven, ki jo dosega naša panoga v evropskih državah, primerjano s povprečnimi plačami v Sloveniji.

Ciril Vidmar: Za strategijo mislim, da je pogumno zastavljena. Če jo bomo uspeli uresničiti se ni treba bati za prihodnost Alpine. Vendar pa

Marija Mlinar

moramo vedeti, da bo treba za uresničitev kar precej naporov. Tudi nadzorni svet bo spremljal uresničevanje strategije. Dvakrat letno naj bi pregledali, kako se izvaja in kaj smo dosegli.

Tone Eniko: V šestih letih odkar sem član nadzornega sveta so nastale pomembne razlike v razumevanju delovanja nadzornega sveta. Ne v tem smislu, da en nadzorni svet dela bolje, drugi slabše. V vseh treh nadzornih svetih mislim, da smo delali dobro. Razlike pa so predvsem v tem, koliko smo poznali delovanje tega organa. Ko smo se pred šestimi leti lastnili in je nadzorni svet pričel z delom, smo na tem področju orali ledino. Prejšnji sistemi tega organa niso poznali. Zakon o gospodarskih družbah, ki je uredil delovanje nadzornega sveta je bil tedaj na novo sprejet. Na tem področju ni bilo prakse, ne v Alpini, ne v državi. Ne rečem, da nismo vloge nadzornega sveta poznali člani, lahko pa trdim, da je niso poznali mnogi drugi. Tako lahko rečem, da je bilo sprva kar težko in naporno.

Po toliko letih dela imamo že praktične izkušnje in prav v tem je največja razlika med delom v začetku delovanja nadzornega sveta in danes. To da imamo več znanja se pozna tudi pri delu nadzornega sveta, v odnosu do uprave in tudi navzven.

V delu prvega nadzornega sveta in danes ni večjih razlik. Smo se pa v različnih obdobjih srečevali z različnimi situacijami in težavami, ki jih je bilo potrebno sproti rešiti. Zakon se na tem področju sicer ni spreminjal, spreminjalo pa se je naše znanje in praktične izkušnje, tako da je s tega stališča delo sedaj lažje.

Delo življenje: Strinjate se, da je strategija razvoja dobra, vendar pa zastavljena dokaj optimistično. Mislite, da je uresničljiva?

Mag. Rajko Bakovnik: Čeprav gre za zelo ambiciozen dokument, s čigar uresničitvijo bo Alpina postala

Ciril Vidmar

la vodilna v slovenski obutveni industriji in uveljavljeno mednarodno podjetje s poznano blagovno znamko, sem prepričan, da je predvsem z visoko motivacijo tako zaposlenih kot menedžmenta in s skupnimi naporu uresničljiv.

Tone Eniko: Verjamem, da jo bomo s skupnimi močmi tudi uresničili. Res pa je, da se nobene strategije ne more uresničiti do potankosti. Mislim, da moramo na strategijo gledati dinamično. Strmeti je potrebno, da se uresničijo glavni cilji. Da jih bomo dosegli, pa bo potrebno prilagajanje; gotovo tudi v strategiji zapisanih usmeritev.

Marija Mlinar: Strategija je sicer uresničljiva, vendar bo terjala veliko dela in naporov. Če bo ustrežna organizacija in primerna stimulacija tudi za delavce, upam, da bomo dosegli cilje, ki so v strategiji zastavljeni. Mislim, da so plače za delavce velika vzpodbuda in če nagrajevanje ne bo tako, da bomo delavci dovolj stimulirani, bo tudi uresničitev strategije vprašljiva.

Ciril Vidmar: Ali nam bo dejansko uspelo uresničiti zastavljeno je največ odvisno od nas samih. Težavo vidim tudi v tem, ker je premalo zanimanja za delo v čevljarstvu industriji. Res je v strategiji predvideno, naj bi veliko del za nas opravili kooperanti. Večino pa bomo morali kljub temu narediti sami. Gotovo je premalo zanimanja za delo v Alpini tudi zato, ker so v naši branži plače pod republiškim povprečjem. Če nam bo uspelo, da bodo delavci bolje plačani, bo tudi zanimanje za delo gotovo večje, pa naj bo to v proizvodnji, kjer kot vedno termostat predvsem ob konicah občutim pomanjkanje delovne sile, pa tudi drugod. Mislim, da so potrebe po delavcih trenutno večje kot je na razpolago delovne sile.

Delo življenje: Od delavcev prihaja tudi do vas pritisk na to, da bi s svojim vplivom pripomogli, da bi se dvignil nivo plač v podjetju.

Mag. Rajko Bakovnik: Nadzorni svet sicer nima neposrednih pristojnosti na oblikovanje politike plač v podjetju, ker je le ta v celoti v

pristojnosti uprave in dvostranskega akta – podjetniške kolektivne pogodbe, ki jo v imenu zaposlenih sklepa sindikat. Čeprav je nadzorni svet po svoji naravi samo nadzorni organ, ki ne more neposredno sprejemati nobenih poslovnih odločitev, pa lahko (z nadzorovanjem vodenja poslov družbe, s preverjanjem dokumentacije in vezanjem določenih vrst poslov na predhodno soglasje nadzornega sveta ipd.) posredno zelo pomembno vpliva tudi na razvojno uspešnost Alpine, ki bo zaposlenim, njihovim družinam in okolici dolgoročno zagotavljala kvalitetnejše delo in življenje.

Tone Eniko: Da in to je bil tudi eden izmed razlogov, da je bilo ob predstavitvi razvojne strategije postavljeno tudi vprašanje delavskih predstavnikov v nadzornem svetu, če so delavci dovolj motivirani (mislili smo predvsem na stimulativnejše plače) za doseg ciljev, ki so zapisani v strategiji.

Marija Mlinar: Da bodo delavci zares delali bolje, da se bodo bolj trudili, bodo morali v tem videti tudi neko stimulacijo zase. Če bo poslovanje boljše, bodo hoteli tudi delavci nekaj iztržiti.

Ciril Vidmar: Lastniki običajno težijo k temu, da bi se ustvaril dobiček in delile dividende. Trenutno pa se mi zdi pomembnejše, da bi dosegli ustrezno raven plač. To je zapisano tudi v strategiji in s tega vidika bomo lahko tudi člani nadzornega sveta pritiskali na upravo in terjali njeno uresničevanje. Drugače pa so plače predvsem stvar sindikata, mi lahko na to pritiskamo le skozi uresničevanje začrtane strategije.

Delo življenje: Kako ocenjujete delo nadzornega sveta?

Mag. Rajko Bakovnik: Za celovitejšo oceno je bilo vsekakor še premalo časa, lahko pa rečem, da so odnosi obeh strani zelo korektni, kar lahko predstavlja optimistično napoved za usklajeno uresničevanje različnih, torej tudi delavskih interesov.

Tone Eniko: Nadzorni svet redno spremlja tekoče poslovanje in ugotavlja, če se rezultati gibljejo v okviru predvidenega. Ocenjujem, da sedanji nadzorni svet resnično dela tako kot naj bi deloval v urejeni delniški družbi.

Marija Mlinar: Do sedaj smo imeli tri seje. Delo je potekalo dobro in usklajeno. Upam, da bo tako tudi v prihodnje, saj imamo vsi člani iste cilje, le interesi se mogoče malo razlikujejo.

Ciril Vidmar: Zaenkrat sem z delom v nadzornem svetu zadovoljen. Pravzaprav sem se od začetka bolj bal, kako bo vsa stvar potekala. Vodenje sej je zelo dobro, tudi točke dnevnega reda, ki so se obravnavale niso bile sporne. Sodelovanje z upravo je zelo dobro. Seje in gradiva so

bila dobro pripravljena, tako da je bil prvoten strah zaenkrat odveč. Upam pa, da bo tako tudi naprej. Člani delavskih predstavnikov smo kar trije novinci in upam, da se bomo sčasoma še bolj spoznali delo nadzornega sveta in lahko še bolj tvorno sodelovali pri oblikovanju stališč in sprejemanju sklepov.

Marija Mlinar: Mislim, da je prav, da so v nadzornem svetu tudi predstavniki delavcev. Lastnike zanima predvsem dobiček, nas zaposlene pa tudi to, kakšna je pot za doseg tega dobička oziroma kako ga bomo ustvarili.

Delo življenje: Kako kot član nadzornega sveta ocenjujete poslovanje Alpine?

Mag. Rajko Bakovnik: Ne glede na sedanji, težak položaj v katerem se ni znašla samo Alpina, temveč vsa slovenska obutvena industrija, gre za prehodno stanje, ki ga boste v Alpini, predvsem z znanjem, prizadevnostjo in razvojno usmerjenostjo, zelo hitro prebrodili.

Tone Eniko: Tu smo vsekakor naredili pomemben korak naprej. Prednost vidim predvsem v finančnem prestrukturiranju in usmeritvi, ki jo je predstavila uprava in je naravnana v razvoj. Strinjam se s predsednikom uprave, da imamo še premalo potenciala, da bi uspeli z marketinškimi prijemi. Lahko pa veliko naredimo na razvojno področju. Če bomo imeli dober razvoj in s tem dobre izdelke, bomo uspeli.

Marija Mlinar: Alpina je podjetje s sezonsko proizvodnjo, tako se tudi rezultati poslovanja spreminjajo iz meseca v mesec. Med letom je težko dajati ocene. Mislim pa, da smo res vidno pozitivno spremembo dosegli na finančnem področju. Bistveno smo zmanjšali zadolženost, tako da sedaj poslujemo pretežno z lastnimi sredstvi. To pa je eden vidnih pozitivnih premikov, ki bi moral prispevati tudi k boljšemu rezultatu.

Ciril Vidmar: Za obstoj Alpine pa se mi zdi pomemben razvoj, ki je v strategiji zelo poudarjen. Opažam, da se na tem področju stvari v Alpini premikajo naprej in upam, da bomo res uspeli razviti nove modele, ki bodo tako po kakovosti kot cenovno sprejemljivi za naš in tudi tuje trge. Ob ustreznih kadrih in razvoju mislim, da se za prihodnost Alpine ne bi smeli bati.

Ciril Vidmar: Lansko leto smo zaključili z dobičkom. Mislim, da je to že nek pokazatelj uspešnega dela. Zaupamo vodstvu in če bo šlo tako naprej, potem mislim, da ne bo težko hoditi na seje nadzornega odbora.

Delničarji zadovoljni s poslovanjem v preteklem letu

Gradivo za zasedanje skupščine s predlogi sklepov uprave in nadzornega sveta so pred zasedanjem skupščine obravnavali tudi na združenju delničarjev. Sestanek združenja je bil 9. junija v Sindikalni dvorani Alpine. Gradivo sta predstavila generalni direktor mag. Martin Kopač in predsednik nadzornega sveta mag. Viktor Žakelj, ki sta odgovarjala tudi na vprašanja članov združenja. Če bi sestanek ocenjevali po številu prisotnih članov združenja, lahko rečemo, da se z udeležbo ne moremo pohvaliti. Izčrpne informacije o poslovanju v preteklem letu, poslovanje danes in

načrti za prihodnje obdobje ter odgovori na vsako postavljeno vprašanje, bi bili lahko izziv za večjo udeležbo. Prisotne delničarje je zanimalo, kako poslovanje in sodelovanje z upravo ocenjuje nadzorni svet, kakšna je tržna cena delnic in kako se oblikuje, kdaj bodo delnice kotirale na borzi, ali lahko glede na rezultate pričakujemo povečanje plač, kdaj je pričakovati izplačilo dividend... Navodila, ki jih v pooblastilu za glasovanje na skupščini damo vodji združenja, so odvisna tudi od tega koliko in kako smo o stvareh seznanjeni. Zavedati se moramo, da je včasih za sprejem

takšne ali drugačne odločitve, odločilen celo en glas. In prav zares je škoda, da priložnost seznaniti se iz prve roke, gre mimo nas.

Zasedanja skupščine, ki je bilo 6. julija, so se udeležili pooblaščenec obeh Maksim, obeh skladov, Evropske banke za obnovo in razvoj, Gorenjske borzno posredniške družbe, nekaj posameznih delničarjev in vodja združenja notranjih delničarjev. Vodji združenja Marku Kavčiču je pooblastilo za zastopanje in navodila za glasovanje dalo 1341 delničarjev, kar pomeni, da je na skupščini zastopal 43,57 odstotkov celotnega kapitala

Alpine. Sklepčnost skupščine je bila 95,4 odstotna. Poročilo o poslovanju v preteklem letu je bilo sprejeto z 99,95 odstotki vseh prisotnih delnic. Za sklep, da čisti dobiček za leto 1999 v višini 82,3 milijona tolarjev ostane v celoti nerazporejen, je glasovalo 99,36 odstotka. Revizorska družba Deloitte & Touche pa je bila za revizorja družbe za leto 2000 imenovana z 99,78 odstotki vseh prisotnih glasov. Sodeč po glasovanju, so delničarji z rezultati, doseženimi v preteklem letu, zadovoljni.

Marinka Tušek

Letošnji modeli za pomlad poletje so bili med kupci lepo sprejeti

Največ smo prodali ženskih sandalov iz skupine Kim.

Obutev pomlad poletje so kupci letos zelo dobro sprejeli, kar priča število prodane obutve in dejstvo, da so nekateri modeli skoraj povsem razprodani. Najbolje smo prodajali ženske, nekoliko bolj športne modele iz skupine Kim. Pri elegantnejših modelih je bilo veliko povpraševanje po obutvi iz skupine Blondie, Dona in Anita. Tudi moški so kar radi segali po naših čevljih. Največ so se odločali za nakup športne obutve iz skupine Luka, pri elegantnejših modelih pa so najraje izbirali med skupino Marcel in Leonardo.

Hermina Cankar

Moški so največ segali po modelih Luka.

Sledi mu elegantnejši model iz skupine Anita.

Model iz skupine Dona v kombinaciji laka in tekstila v črni ali ocean modri barvi

Sandali iz skupine Blondie v sivi ali sivo modri barvi

Pri elegantnejših modelih je bil najbolj iskan model iz skupine Leonardo.

Skoraj nič manj ni bilo povpraševanja po zelo modnih natikačih iz skupine Blondie.

Tudi natikači iz skupine Dona so bili zelo dobro sprejeti.

Še en uspešen model iz skupine Blondie

Kupci so se pogosto odločali tudi za nakup tega modela iz skupine Marcel.

Skupščina pred petimi leti in danes

21. oktobra bo minilo natančno pet let od prvega zasedanja skupščine. Kot vemo, so pristojnosti skupščine določene z zakonom o gospodarskih družbah. Tako skupščina na predlog uprave in na podlagi mnenja nadzornega sveta sklepa o letnem poročilu in delitvi dobička, sprejema spremembe statuta, imenuje in odpoklicuje člane nadzornega sveta, odloča o ukrepih za povečanje in zmanjšanje kapitala, imenuje revizorje družbe, odloča o prenehanju družbe in statusnih spremembah. Pravico do udeležbe in glasovanja na skupščini imajo vsi delničarji.

Pristojnosti skupščine se v teh letih niso spremenile, povečal pa se je osnovni kapital in zmanjšalo število notranjih delničarjev. Povečanje osnovnega kapitala v preteklem letu gre na račun Evropske banke za obnovo in razvoj, ki je z vplačilom novih delnic postala 16,26 odstotni lastnik Alpine. Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, Odškodninski sklad, Maksima 1 in Maksima 2 imajo vsak po 8,37 odstotni delež, 1,88 odstotkov ima Gorenjska borzno posredniška družba, dobrih 48 odstotkov imajo v lasti notranji delničarji (zaposleni, bivši zaposleni in upokojeanci). Število notranjih delničarjev se je zmanjšalo skoraj za četrtino. Ob

Na združenju delničarjev se odprejo in dajo odgovori na marsikatera vprašanja. Škoda le, da se delničarji premalo zanimajo za tovrstna srečanja.

zaključku lastninskega preoblikovanja leta 1995 je imela Alpina 2093 notranjih delničarjev (60 odstotkov kapitala), v začetku julija letošnjega leta pa jih je še 1551 (nekaj več kot 48 odstotkov kapitala). Število delničarjev se je zmanjšalo predvsem zaradi trgovanja z delnicami med notranjimi delničarji, zmanjšanje odstotka udeležbe v celotnem kapitalu pa je posledica dokapitalizacije Alpine s strani Evropske banke za obnovo in razvoj. V zadnjem času je nekaj notranjih delničarjev prodalo svoje delnice Gorenjski borzno posredniški družbi, ki je na tak način postala nov delničar Alpine.

Ko ugotavljamo podobnosti in razlike v delovanju skupščine danes in pred petimi leti, moramo vsekakor omeniti tudi združenje notranjih delničarjev, ki je s skupščino neposredno povezano. Največje spremembe so nastale prav tu, saj je zakon o prevzemih korenito posegel tudi na področje združevanja notranjih delničarjev. Združenje je bilo v Alpini ustanovljeno že pred prvim zasedanjem skupščine leta 1995. Vodja združenja je na podlagi delničarskega sporazuma na skupščini glasoval v imenu vseh članov združenja tako, kot je združenje sklenilo na sestanku. Posebnih pooblastil za glasova-

nje ni bilo potrebno, saj je pooblastilno razmerje izhajalo že iz delničarskega sporazuma. Po sprejemu zakona o prevzemih imajo sestanki združenja predvsem nalogo informiranja delničarjev in oblikovanje stališč do sklepov, ki jih v sprejem na skupščini predlagata uprava oziroma nadzorni svet. Vodja združenja mora tako pred vsakim zasedanjem skupščine, za glasovanje v imenu člana združenja, pridobiti posamično pooblastilo vsakega izmed notranjih delničarjev. V pooblastilu mora pooblastitelj dati vodji združenja tudi navodila, kako naj le ta glasuje za posamezne predlagane sklepe. O takšnem načinu zbiranja pooblastil mora vodja združenja obvestiti tudi Agencijo za trg vrednostnih papirjev.

Primerjava med skupščino danes in skupščino pred petimi leti je tokrat obdelana predvsem iz pravno formalnega vidika. O dogajanjih v preteklih petih letih več povedo na skupščinah sprejeta poslovna poročila. Povsem kratek odgovor na to, kaj se je v Alpini dogajalo v preteklih petih letih, bi lahko bil: »Mnogo«. Nekatera od teh dogajanj so prav gotovo pripomogla k temu, kot poudarja generalni direktor mag. Martin Kopač, da je Alpina danes razvojno usmerjena družba za proizvodnjo in prodajo obutve.

Na skupščini je ocenil poslovanje v preteklem letu ter dodal nekaj besed o tem, kako gospodarimo letos, tudi generalni direktor mag. Martin Kopač. Povedal, da je Alpina finančno zdrava firma, s strukturo kapitala, ki si jo želi vsako podjetje.

Ob upokojitvi

V mesecu avgustu zaključujeta svojo delovno pot v Alpini naši dolgoletni sodelavki Frančiška Koren iz obrata na Colu in Marija Bogataj iz obrata Gorenja vas.

Ob tej življenjski prelomnici jima želimo veliko lepega in dobrega, predvsem mnogo let trdnega zdravja, da bi znali prosti čas koristno izrabljati in se veselili drobnih življenjskih radosti. Vedno naj ju spremlja dobra volja in zadovoljstvo, pa bo tudi kakšen siv dan lepši in spomin na delovna leta v Alpini prijetnejši.

Kadrovske novice v mesecu juniju leta 2000

Tudi v mesecu juniju nismo veliko redno zaposlovali, saj je poleg dveh že naštetih v prejšnjih kadrovskih novicah, delo nastopil le še en prodajalec – Roman Reš v prodajalni Kranjska Gora.

V mesecu juniju pa smo imeli poleg treh upokojitev, kar nekaj prenehanj delovnih razmerij in sicer: umrl je Leopold Gabrijel iz vzdrževalne službe, Emil Padovac je prenehal z delom za določen čas v orodjarni, v obratu na Colu je prenehala delati Mirjana Velikonja, iz prodajalne Ljubljana V. pa Denis Vidergar. Delo je prenehalo tudi Stanislavi Trček iz oddelka brizgane obutve.

Kadrovske novice v mesecu juliju leta 2000

V mesecu juliju je delo po enomesečnem usposabljanju nastopila Sabina Mezek v oddelku brizgane obutve, za kratek čas pa je delala v prodajalni Ljubljana V. tudi Jana Hafner.

Z delom so v mesecu juliju prenehali Marinka Oblak iz težke montaže, umrli sta delavki Marjeta Novak iz obrata Gorenja vas in Frančiška Tratnik iz vzdrževalne službe.

Z delom za določen čas sta prenehala tudi Berta Rampre in Štefan Oblak – oba iz brizgane obutve.

Avgusta bodo po sporazumu prenehali delati Jožica Bonča iz obrata Col in Andrej Kunc iz oddelka lahke montaže, pogoje za upokojitev pa sta v tem mesecu izpolnili Frančiška Koren iz obrata Col in Marija Bogataj iz obrata Gorenja vas.

Irma Doleneč

V spomin Marjeti Novak

*Tu ni kaj razumeti,
vedno je boleče
in nekaj je v nas,
kar nam pomaga,
da ne jočemo za zmeraj.*

(Milan Komih)

Sredi cvetočega poletja, je med delavce iz obrata v Gorenji vasi odjeknila vest, da je sodelavka Marjeta Novak izgubila svoj boj z zahrbtno boleznijo, ki ne pozna usmiljenja.

Tako mlada, polna optimizma, saj Marjeta Novak še ni dopolnila polnih devetintrideset let, se je morala ukloniti teži bolezni.

Delavka Alpine je Marjeta Novak postala že leta 1978, ko je dokončala poklicno čevljarsko šolo v Žireh in se je nato zaposlila v obratu Gorenja vas. Vedno nasmehana in prijazna, vestna in zanesljiva pri delu, si je kmalu ustvarila družino. Življenje je dala štirim otrokom, bila je ljubeča mati in žena, pa tudi skrbna gospodinja.

Tako kot doma, kjer je pridno skrbelo za številno družino, je bila nepogrešljiva delavka tudi za šivalnim strojem v obratu.

Vsi skupaj z njo smo upali in želeli, da bo premagala bolezen, ki jo je pričela glodati pred več kot tremi leti. Borila se je, zelo je želela ozdraveti. Če se ji je stanje vsaj malo izboljšalo, je zopet prišla med sodelavce v obrat. Tako rada bi še delala.

Predvsem pa bi rada živela za svoje štiri otroke in moža, ki so se morali od mamice in žene prekmalu za vedno posloviti.

Draga Marjeta, delavci celotne Alpine, predvsem pa sodelavci in sodelavke iz obrata, ne moremo pozabiti skupnih delovnih let, skupnega veselja, potrpežljivosti in vse dobrote, ki si jo delila skupaj z nami.

Počivaj v miru, tvoj boj je dobojevan. Vsem tistim, ki so te imeli radi in te bodo pogrešali, izrekamo globoko sožalje.

Leopoldu Gabrijelu v poslednje slovo

*Življenje je globoko kot morje.
Človek izplava iz njega, odigra
svojo vlogo,
se nekaj malega povesele in
odide.*

(Jože Tisnikar)

V prihajajočem poletju, ko smo vsi polni načrtov za naprej, smo se soočili s kruto resnico, da našega sodelavca Leopolda Gabrijela ni več med nami. Ne tako dolgo nazaj, smo izvedeli, da naš sodelavec bojuje težak boj s hudo boleznijo. Upali smo, da jo bo premagal, kot je Leopold iz vzdrževalne

službe znal rešiti mnoge težave in za prke na svoji življenjski poti.

Leopold Gabrijel je bil rojen februarja leta 1944. materi, ki je bila takrat v izgnanstvu v Nemčiji. Tam se mu je pričela tmova življenjska pot.

Pred prihodom v Alpino je delal v Jugotaniu v Sevnici, v Metalni v Mariboru, poizkusil je tudi v Loških tovarnah hladilnikov v Škofji Loki, tako da je k nam v vzdrževalno službo prišel že z več kot desetletnimi izkušnjami.

Svojo delovno pot je Leopold Gabrijel v Alpini pričel leta 1976 in je s poklicem ključavničarja opravljal naloge konstruktorja in vzdrževalca strojev. Svoje dragocene, bogate izkušnje in znanje je znal nesebično deliti s sodelavci, nikdar ni odrekal pomoči ali sodelovanja.

V Žireh se je ustalil, si našel življenjsko sopotnico in s svojim delom v preteklih letih prispeval svoj delež k obstoju, kot tudi razvoju Alpine.

Vsi smo ga poznali kot mimega in vestnega sodelavca. Leopold je bil človek, ki je znal ceniti tako družino kot delo, ki ga je ves čas vestno opravljal.

V naših mislih bomo Leopolda Gabrijela ohranili kot dobrega in zanesljivega sodelavca. Čeprav ga ni več med nami, nam bo za vedno ostal v lepem spominu.

Frančiški Tratnik v slovo

*A zdaj sem prost.
V tišini tega kraja,
v nemirno srce
zopet mir prihaja.*

(Alojz Gradnik)

Globoko pretreseni smo obstali, ko smo izvedeli da je za vedno odšla od nas naša dolgoletna sodelavka iz vzdrževalne službe Frančiška Tratnik. Rodila se je na Selu pri Žireh, leta 1944.

Življenje jo je za marsikaj prikrajšalo, pa vendar ji je poklonilo tudi svetle trenutke, ki jih je znala ceniti. Bila je kot list v vetru, ki jo je vsakdanje, mnogokrat težko življenje premetavalo sem ter tja.

V Alpini je pričela delati v začetku leta 1971, kmalu zatem se ji je rodila prva hčerka. Bila je srečna, da ni sama na tem svetu. Toda še naprej je iskala življenjskega sopotnika, da bi jo razumel in imel rad. Našla ga je, ni pa našla pravega miru in sreče.

V zakonu so se jima rodili še štirje otroci. Po svojih najboljših močeh je skrbelo za svoje otroke. Usoda ji ni prizanašala in eno hčerko je kmalu za vedno izgubila. Otrokom je želela le najboljše, čeprav jim tega ni mogla vedno nuditi. Ni ji bilo vseno, kako in v kakšne ljudi bodo odrasli.

Najprej je delala v montažnih oddelkih, kasneje je opravljala delo snažilke. Vsi smo jo poznali in ji ob priliki namenili dobro besedo in zato je rada prihajala v službo. Tudi med sodelavkami na vzdrževanju, predvsem pa v delu, je našla svoj mir, pa tudi trohico razumevanja.

Frančiška se je kljub raznim težavam trudila, da je delo snažilke opravljala vestno.

Njen boj v življenju je sedaj končan. Težave so se porazgubile in Frančiška bo našla resnični mir. Poslavljamo se od naše dolgoletne sodelavke, delavci sočustvujemo s prizadetimi v družini in vemo da bo spomin nanjo še dolgo ostal v nas.

Sindikalne igre usnjarsko predelovalne industrije letos v Ljutomeru

Na sindikalnih igrah ne sme manjkati tudi nogomet. Foto: Milan Sovinc

17. junija so se člani svobodnega sindikata udeležili že tradicionalnega srečanja in športnega tekmovanja, ki je bilo letos v Ljutomeru. Igralci, člani svobodnega sindikata so se pomerili v malem nogometu, kegljanju, namiznem tenisu, šahu in odbojki za ženske. Iz Alpine se je

srečanja udeležilo kar lepo število delavcev. Nekateri so tekmovali, drugi le navijali ali pa se zabavali po svoje. In kot so povedali, je bilo lepo, kar pomeni, da bodo težko čakali naslednjega srečanja in da bodo tudi tedaj med udeleženci.

J.K.

Srečanje Selanov naslednje leto na Selu pri Žireh

Selan iz Sela pri Žireh v belem. Spredaj v sredini Ciril Vidmar, katerega že obutev da slutiti, da na srečanje ni prišel z avtobusom.

24. junija je bilo na Selu pri Vodicaх srečanje Selanov, ki ga vsako leto na različnih koncih Slovenije prireja ena izmed vasi Selo. Naslednje leto bo srečanje na Selu pri Žireh. Kot vedno so se prireditve udeležili tudi naši Selani. Večina jih je prišlo z avtobusom. Za popestritev pa je poskrbel Selan in vodja termoplastov Ciril Vidmar, ki se je odpravil v Selo pri Vodicaх kar peš. Pot ga je vodila iz Sela preko Žirovskega

vrha, Pasje ravni, do Sela pri Polhovem Gradcu, kjer je pozdravil rojake Selane, nato pa preko Tošča nad Polhovim Gradcem, v Soro, Medvođe, Smednik, do Vodice in cilja v Selu. Pot je začel v petek popoldne, na prizorišče srečanja pa jo je »primahal« v soboto okrog enajste ure. Kot je povedal, je hodil z našimi treking čevlji, sicer že preizkušeni, saj Ciril rad pešači, pa vendar so mu zopet dobro služili.

J.K.

Društvo upokojencev Žiri je praznovalo 50-letnico

Je društvo zdaj kot malo mesto, saj članov ima že čez dvesto. Če bomo vkup stopili vsi, se dolgočasje bati ni.

(Zadnja kitica iz kronike društva, napisala Marija Gantar)

V nedeljo, 9. julija je bilo praznovanje 50-letnice delovanja Društva upokojencev Žiri. Društvo je bilo ustanovljeno 1. aprila 1950.

Praznovanje je bilo združeno z meddruštvenim srečanjem s sosednjimi društvi upokojencev iz Idirje, Cerkna, Sovodnja in Gorenje vasi – Poljan. Bil je pravi festival v malem, saj se nas je pred gasilskim domom na Dobračevi zbralo preko petstopeneset. Zaradi muhastega vremena smo poleg številnih miz postavili tudi dva prostorna šotora, ki sta nam prišla zelo prav, saj je že med kulturnim programom pridrla čez Mrzli Vrh kar zajetna ploha in nas potisnila pod okrilje strehe gasilskega doma.

Srečanje se je pričelo s kulturnim programom, ki ga je povezovala naša članica Martina Mlakar. Za uvod je zaigrala Pihalna godba Alpine, ob njenih zvokih pa so se za-

V verzih so omenjene začetne prostorske težave društva, navedeno je, s čim so se v društvu vsa ta leta ukvarjali. Pove tudi, kako so hranili denar, ki so ga dobili iz vzajemnega sklada, da bi enkrat prišli do svojih prostorov. Ko so se Žiri priključile občini Škofja Loka, je bil ves ta denar porabljen za gradnjo doma za ostarele v Škofji Loki. V Žireh so v zameno dobili dve stanovanji bivše Sore, vendar v zelo slabem stanju. Kronika pove še, s katerimi dejavnostmi se upokojenci ukvarjajo: balinanje, smučanje, šah, klekljarski večeri, izleti, mešani pevski zbor..., in še kaj.

Za popestritev in sprostitvev je naš pevski zbor »Srebrni (g)las zapel tri pesmi. Sledil je nagovor predsednika Zveze društev upokojencev Slovenije Vinka Gobca, ki je predsedniku društva Adolfu Križnarju izročil zlato plaketo Zveze društva upokojencev Slovenije. V naše veliko zadovoljstvo nas je pozdravil tudi župan občine Žiri Bojan Starman, za njim pa predsedniki vseh štirih sosednjih društev.

Najbolj zaslužnim članom so bila podeljena priznanja in pohvale. Predsednikom sosednjih društev pa smo izročili spominska darila; lično

Predstavniki sosednjih društev so Žirovci podelili ročno izdelane skrinjice. S skrinjico v roki predsednik Zveze društev upokojencev Slovenija Vinko Gobec, levo predsednik društva iz Žirov Adolf Križnar, zraven tajnica društva Dina Vončina, na sliki pa še predstavniki društva upokojencev iz Gorenje vasi, Idirje, Sovodnja in Cerkna. Foto: Franc Jesenko.

vrtele narodne noše, članice in člani našega društva. Sledil je pozdravni nagovor našega predsednika Adolfa Križnarja, nato pa je kroniko društva prebrala Marija Gantar. Podatke o petdesetletnem delu društva je izbrskala iz arhiva in jih uredila v blagovžno rimo petdesetih kitic.

izdelane lesene skrinjice, v katere smo shranili lepo izpisano žirovsko himno: »Oj mi smo pa tam na žirovskem doma...« Kulturni program smo zaključili s skupnim nastopom treh upokojenskih pevskih zborov iz Žirov, Idirje in Sovodnja.

nadaljevanje na 18. strani

Društvo upokojencev ...

nadaljevanje s 17. strani

Med udeleženci smo poiskali najstarejše, jim pripeli nagelj ter jim nazdravili še na mnogo zdravih let. Sledila je zabava ob prijetnih zvokih ansambla Bon-Bon.

Podobna srečanja upokojencev potekajo že vrsto let. Vedno ga priredi drugo društvo. Lani smo v svojo družbo sprejeli tudi Društvo upokojencev Gorenja vas – Poljane in podpisali listino o trajnem sodelovanju. Z društvom iz Idrije smo pobrateni že dvanajst let. Srečanja so vedno izredno prisrčna, saj vselej najdemo nove prijatelje in srečamo stare znance.

Je pa res, da se društvo upokojencev razlikuje od drugih društev. Če pogledamo npr. lovsko, ribiško, čebelarstvo ali katerokoli drugo društvo, so tu zbrani ljudje, ki imajo nekako enake interese, zanimajo jih iste stvari. V društvu upokojencev pa so združeni ljudje najrazličnejših poklicev, z različno izobrazbo, tako da je umetnost, če med temi ljudmi ustvarimo neko harmonijo, sodelovanje in razumevanje. Vodstvo društva se trudi, da bi to doseglo,

Z razstave ročnih del; take čevlje pa ročno izdelajo upokojenci Alpine.

koliko pa nam uspeva, se odraža v zadovoljstvu članstva.

Veliko je nerešenih zadev. Tako ostaja vprašanje gradnje doma za ostarele v Žireh. Ta se odvija zelo počasi. Že nekaj let na našem občnem zboru poslušamo obljube občinskih mož. Tudi na nedeljskem srečanju nas je župan »potroštal«, da se nekaj premika, vendar vemo, da bomo morali še dolgo čakati.

Sedež društva je sedaj v prostorih bivše Sore. Ta stavba je last delničarjev in ne vemo, koliko časa

bomo še lahko v teh prostorih. Res je tudi, da je celotna zgradba v zelo slabem stanju. V kroniki društva je omenjeno, da je šel ves denar v Škofjo Loko za izgradnjo doma, v Žireh pa smo ostali praznih rok. Vemo, da denarja ni bilo malo in da smo Žirovci nekako opeharjeni za te prihranke in da se tudi po delitveni bilanci premoženja občin to vprašanje ni razčistilo, pač pa spretno obšlo...

Je že tako, da imamo tudi upokojenci veliko skrbi in težav, enkrat

s prostori, drugič z novim pokojninskim zakonom in ne nazadnje vsak posebej skrb za svoje zdravje.

Sicer pa lahko rečemo, da smo upokojenci še vedno delovni in dejavni. To je potrdila tudi bogata nedeljska razstava ročnih del žirovskih upokojencev. Videli smo prekrasne čipke, vseh mogočih vrst in zahtevnih izdelkov, bogate vezenine ...

Ob tem nas spet nekaj zaboli, saj je žirovska čipka ostala v senci, medtem ko v Idriji blesti njena blagovna znamka. V Žireh pa se še vedno izdelava ogromno čipk... Tudi to bi bilo treba razčistiti, pa izgleda, da smo Žirovci predvsem delovni, nismo pa toliko samozavestni, da bi se potegovali za svoje pravice.

Dragi člani našega društva! Vsem, ki ste svoje unikatne izdelke razstavljali, se prav lepo zahvaljujemo za sodelovanje in vam izrekamo vso pohvalo in priznanje za vaše umetnine. Ponosni smo, ste člani našega društva. Želimo, da bi še dolgo lahko ustvarjali in prenašali svoje znanje na mlajši rod. Hvala tudi vsem ostalim, ki ste pomagali pri izvedbi te slovesnosti.

Dina Vončina

40 let Gasilskega društva Brekovice

Za izdelavo prapora je med mnogimi drugimi podjetji in posamezniki prispevala tudi Alpina. Tehnični direktor Janko Rejc je v zahvalo dobil nalogo, da na prapor izobesi trak z napisom podjetja.

15. julija je Prostovoljno gasilsko društvo Brekovoce pripravilo slovesno praznovanje ob štirideseti obletnici delovanja. Razvili so tudi nov prapor, za katerega so prispevala mnoga podjetja v Žireh in drugod, pa tudi posamezniki. Podelili so tudi več priznanj in zahval za delo

v društvu. Predsednik društva Miran Bogataj je spregovoril o delovanju društva v vseh štiridesetih letih njegovega obstoja.

Povedal je, da korenine brekovskega gasilstva segajo že v čas pred drugo svetovno vojno, ko so bili nekateri Brekovčani člani žirovske-

ga gasilskega društva. Po vojni je to sodelovanje zamrlo. Prelomno leto za gasilstvo v Brekovicah pa je leto 1959, ko je pobudo za ustanovitev društva dala družina Franca Poljanška iz Žirov. Prvi sestanek je bil avgusta 1959 pri Jureču, septembra pa so bile že prve gasilske vaje, ki jih

je vodil Franc Poljanšek, mlajši. Teh vaj so se udeležili vsi vabljeni: Pavel Pečelin, Franc Vončina, Rado Jurca, Ivana Pečelin, Stanko Kogovšek, Janez Lazar, Polde Erznježnik, Stanko Kogovšek, Janez Klemenčič, Jože Podobnik in Janez Vehar. Omenjeni so tako postali ustanovni člani društva in zato ob jubileju prejeli tudi posebne spominske plakete. Gasilski vod je do leta 1980 deloval v okviru Gasilskega društva Žiri. Leta 1981 se je društvo osamosvojilo in dobilo tudi svoj prvi prapor. Nekaj opreme in gasilsko črpalko, ki so jo dobili od društva v Žireh, so hranili v orodjarni, ki so jo uredili v večjem prostoru, ki ga je v svoji hiši odstopil Matija Jurca. Leta 1967 so na parceli, ki jo je društvu prav tako podaril Matija Jurca, začeli graditi nov gasilski dom, julija 1991 pa še prizidek. Prvi gasilski avto so dobili 1978. Člani so za svoje potrebe preuredili kombi, ki ga je dala Alpina. Sedanji avto in visokotlačno črpalko so kupili pred dvema letoma.

Danes društvo šteje nekaj čez sto članov, od tega je približno dvajset pionirjev in mladincev. Tudi z lepo pripravljeno slovesnostjo ob jubileju, predvsem pa z množičnim članstvom, so Brekovčani in okoličani dokazali, da so predani gasilci. In ob taki zavzetosti se za prihodnost društva ni treba bati.

Jožica Kacin

Žirovski atleti vedno bolj uspešni

Matic Mlinar in Peter Lamovec bosta žirovske barve zastopala na mladinskem svetovnem prvenstvu v Nemčiji.

Uspehi, ki jih dosegajo žirovski atleti doma in v tujini, so sad načrtne in uspešnega dela. To potrjujejo tudi rezultati, ki se vsako leto izboljšujejo.

Najbolj sta nas razveselila mladince Matic Mlinar in Peter Lamovec, ki sta se uvrstila v slovensko reprezentanco. Ta bo septembra nastopila na svetovnem prvenstvu v gorskem teku, ki bo v nemškem Bergnu.

Letos smo imeli že tri zelo uspešne nastope v tujini. Na avstrijskem koroškem v kraju Maria Elend je med kadeti zmagal Matjaž Kosmač, Lamovec in Mlinar sta bila pri mla-

dincih drugi in tretji. V italijanskem Bellunu so za slovensko ekipo uspešno nastopili Kosmač s prvim mestom, Cene Šubic s tretjim, prav tako je bil tretji Lamovec, Erika Mlinar pa je bila med kadetinjami peta. Ekipo je bila Slovenija prva.

V nemškem Sasbachwaldnu so se tekači pomerili v gorskem teku, krosu in štafetnem teku. Kosmač je bil prvi v gorskem teku in krosu, Lamovec in Mlinar pa sta v močni mladinski konkurenci dosegla šesto in deseto mesto. Ekipo je bila Slovenija prva, pred Anglijo, Slovaško, Moldavijo, Škotsko...

Borut Malavašič

Dobro zastopstvo in lepi uspehi kolesarjev Alpine na maratonu Franja 2000

9. julija je bil že tradicionalni kolesarski maraton »Franja«. Udeležilo se ga je tudi lepo število Žirovcev, ekipa Alpine pa je dobila tudi pokal za množično udeležbo. Udeleženci iz Žirov in Alpine so uspešno premagali sto petinpetdeset kilometrov dolgo pot. Še posebno dobro pa so se odrezali Rada Žakelj, Mirko Burjek in njun sin Nik, ki so v tekmovalju družin, dosegli skupno najboljši čas in zato prejeli tudi poseben pokal. Tavčar Mirjam, ki je prav tako zastopala barve Alpine, je v svoji skupini zasedla prvo mesto.

Takole pa je pot opisala Rada Žakelj, ki ima, kot je bilo slišati, za to, da so bili tako dobri, veliko zaslug, saj je bila v svoji skupini peta.

»Devetnajsti kolesarski maraton Franja je za nami. Tudi slabo vreme v nedeljo zjutraj nas ni odvrnilo od odločitve, da letos tudi naša družina zavrti pedala na tej poti.

Gruča 1500 kolesarjev se je le počasi premikala od starta v Tacnu in potem skozi Ljubljano pa tja do Vrhniškega klanca, kjer so se že »pokurili« prvi atomi pripravljene energije.

V Logatcu smo ujeli skupino kolesarjev, s katero smo složno pritiskali na pedala vse tja do Cerknega, kjer nas je pozdravila množica navijačev in sponzorji Radenske, s tako potrebnim okrepljenim pred vzponom na Kladje. Tudi ta klanec je bil premagan in čakala nas je topla Podravska juha. Pa še »štempelj« si moral dobiti, ker ti drugače niso verjeli, da si prisopihal čez Kladje. Pred nami je bil še težko pričakovani spust, potem pa zame dolga in nezanimiva pot proti Škofji Loki, čez Zbilje in Vodice tja do cilja v Tacnu, kamor smo srečno prispeli in to brez »gumi defektov« in padcev, saj smo ob progi ves čas videvali nesrečneže z praznimi zračnicami in potolčenimi koljeni.

Premaganih je bilo stopetindeset km in kakšna manjša kriza med potjo, toda Nik se je kmalu po prihodu v cilj odločil, da je bilo super in da naslednje leto spet pridemo.«

J.K.

alpina
Tovarna obutve, d.d., Žiri

Klub žirovskih študentov – Vikend športa in zabave 2000

Tekmovalje v pancarballu vsako leto privabi mnogo gledalcev. Foto: Polona Mlakar

Letos smo žirovski študentje zopet poskrbeli za zabavo in rekreacijo z že tradicionalnim imenom Vikend športa in zabave. Nanj smo se dobro pripravili, vendar nam je prireditev nekoliko onemogočilo vreme. Po eni strani dež, po drugi pa vročina, ki je mnoge že zvalila na morje.

V petek popoldne smo najprej pričeli s turnirjem v odbojki. Ta dan je bilo tudi tekmovalje v »pancarballu«. Ta igra je plod domišljije žirovskih študentov. Enostavna pravila, vendar zelo zanimiva igra za gledalce. Kdor dlje vrže z betonom napolnjen »pancar« je zmagovalec. Po končanem turnirju v odbojki so se nekateri podali v šolo na potopisno predavanje o Himalaji, ostali na nočni turnir v nogometu, ki je potekal na šolskem stadionu. Naslednji dan smo načrtovali turnir v streetballu, vendar nas je dež pregnal v telovadnico. Tako tudi nismo

mogli izpeljati iger brez meja, kar naj bi bila letošnja novost. Zaradi dežja je odpadel tudi težko pričakovani rock žur. Naslednji dan smo izvedli še turnir v floorballu. Presenetilo nas je zelo veliko gledalcev, katere sta verjetno pritegnili tudi ekipi iz Jesenic in Škofje Loke. S tem turizmom smo zaključili s športnim delom, toda zvečer so mnogi v diskoteki Charlie nadoknadili odpadli sobotni žur. Tako smo tudi končali zanimiv vikend. Vidi se, da takih prireditev v Žirih manjka, saj vsako dogajanje privabi veliko gledalcev. Škoda le, da se mnogi nekako ne morejo odločiti za sodelovanje na takih prireditvah, saj bi jo večja udeležba še bolj popestrila. Čez poletje bo v klubu žirovskih študentov zatišje, jeseni pa nadalujemo s športnimi in kulturnimi prireditvami.

Miha Mlinar

Dogodki s področja širših interesov, šolstvo, zdravstvo, akcije krajanov, kultura, šport, potopisi, pisma...

Dan godbe z godbeniki iz Škofje Loke, Železnikov, Alpine iz Žirov; obiskali pa so nas tudi prijatelji iz Slovaške

»Pred petnajstimi letih sem bil v Žireh in sem vam spregovoril v slovaškem jeziku. Tedaj ste me razumeli, zato dovolite, da vam spregovorim po naše še danes.« je v slovenščini množico zbrano na Alpinem parkirišču v Žireh nagovoril dirigent in vodja pihalne godbe Bučkovanke iz Novega mesta na Slovaškem, Ivan Trhala.

Godbeniki iz Slovaške so vrtili obisk žirovski pihalni godbi Alpine,

ki je pri njih gostovala lansko leto. Prijateljstvo med njimi traja že vrsto let. Poleg prijateljev iz Slovaške, so povabili še pihalno godbo iz Škofje Loke in Železnikov ter tudi sami zaigrali nekaj skladb. Za ples v poznih večernih urah so skrbeli gostje iz Slovaške, ki imajo v svoji sredini tudi pevce, za popestritev pa sta zapeli in na harmoniko zaigrali tudi dvojčici Vesna in Vlasta.

J.K.

Na dnevu godbe se je parkirišče Alpine dobro napolnilo.

Kvartet kljunastih flavt AIR vsako leto poskrbi, da si kresni večer zapomnimo po nečem lepem

23. junija je bil na Ledinici kot že nekaj let zapovrstjo koncert Kvarteta kljunastih flavt AIR, ki so ga popestrili z gostom Milenkem Arnejškom, glasbenim učiteljem iz Glasbene šole Škofja Loka, ter plesno skupino Pavana, ki prav tako prihaja iz Škofje Loke. Je ena redkih plesnih skupin v Sloveniji, ki goji in ohranja staro plesno izročilo. Kot se za kresni večer spodobi, so organizatorji pripra-

vili tudi kres, okrog katerega so se zbrali obiskovalci, ki so si večer polepšali tudi z dobro kapljico in domiselno pripravljenimi dobrotami iz Alpinine kuhinje. Za večino pa je bil eden izmed najlepših delov večera tudi veličastni ognjemet, ki je z nepopisnimi barvnimi in oblikovnimi kombinacijami, dolgo krasil jasno zvezdno nebo.

J.K.

Za popestritev kulturnega programa je nastopala skupina Pavana iz Škofje Loke.

Dan nogometa v Žireh

Nogomet še malo drugače. Tudi ženske znajo igrati ta šport. Na sliki ekipa žensk – deklet in žirovskih podjetnikov. Foto: Tomaž Vehar

1. julija je Nogometni klub Alpina organiziral dan nogometa, na katerem smo odigrali več družabnih nogometnih tekem. Najprej so se najmlajši nogometaši (do 10 leta starosti) pomerili s svojimi mamicami in sestrami. Sledila je tekma med starejšimi dečki in njihovimi očeti. Osrednji del je bil namenjen merjenju nogometnih moči med ekipama deklet-žensk in žirovskimi podjetniki. Po končanih

nogometnih tekmah je sledilo družabno druženje, ki ga je popestril trio Lintvern (Mafo/Manager, Ori, Mato). Omenjenemu »bandu« se še posebej zahvaljujemo, saj nam vsako leto pomagajo z brezplačnim igranjem in tako pomagajo žirovskemu nogometu. Lep pozdrav z letošnjim nogometnim slovanom »Slovenija gre naprej«.

Tomaž Vehar

Pogled na cerkev sv. Ane na Ledinici; da spočijemo oko in duha

Ko pridemo v Žiri nas z desne pozdravi ta pogled, ko iz Žirov odhajamo prav tako... Tu so že tradicionalne prireditve in slovesnosti, ki vedno privabijo mnogo obiskovalcev iz Žirov, pa tudi od drugod. Tako je bilo tudi letos, ko je ob godu sv. Ane, ki ji je posvečena ledinska cerkev, maševal prof. dr. Jurij Bizjak, pomožni škof koprski škofije. Naši delavci iz Cola ga gotovo poznajo, saj je njihov rojak.

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine, d.d., Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin – glavna in odgovorna urednica. Fotografije: J. Kacin. Naklada: 2.200 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj